

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		
Ügyszám: IV/2803-3/2024		
Érkezett: 2024. Szept. 06.		
Érkezés módja		
☐ POSTÁN	☒ @	☐ EGYÉB:
Példány: 1	Melléklet: 0	Kezelőiroda: [Signature]

tárgy: alkotmányjogi panasz
hiánypótlással egységes szerkezetben
Hiv.szám: Pf.III.20.070/2023/11-I.,
Kúria Pfv.IV.20.003/2024/13.
Alkotmánybíróság: IV/2803-2/2024.

Alkotmánybíróság
részére

Budapest

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [Redacted]
[Redacted]; a [Redacted]
[Redacted] által képviselt [Redacted]
[Redacted] alperessel szemben személyiségi jog
megsértéséből eredő igények tárgyában folyamatban volt perében, amely perbe
pernyertességem érdekében a [Redacted]
[Redacted] képviseletében a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság [Redacted]
[Redacted] beavatkozott, a Győri Ítéltábla Pf.III.20.070/2023/11-I. számú
jogerős ítéletével (továbbiakban: jogerős ítélet) szemben, amelyet a felülvizsgálati kérelmem
folytán eljárt Kúria Pfv.IV.20.003/2024/13. számú ítéletével (továbbiakban: kúriai ítélet),
hatályában fenntartott (továbbiakban együtt: Ítéletek) a törvényes határidőn belül a
következő

alkotmányjogi panaszt a IV/2803-2/2024. számú hiánypótlással egységes szerkezetben
terjeszttem elő.

I. Határozott kérelem

I/1. Alaptörvényi, illetve törvényi rendelkezés, amely az Alkotmánybíróság hatáskörét
megállapítja:

Az alkotmányjogi panasz előterjesztésére a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX.
törvény (továbbiakban: Pp.) 427. § (1) bekezdés b) pontja és az Alkotmánybíróságról szóló
2011. évi CLI. törvény (továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján van lehetőségem,
amely jogszabályok egyben a tisztelt Alkotmánybíróság hatáskörét is megállapítják.

Az Ítéletek ellen fellebbezésnek, további jogorvoslatnak nincs helye, rendkívüli
jogorvoslati eljárás nincs folyamatban (az lezárult a kúriai ítélettel). A kúriai ítéletet
elektronikus úton a Székesfehérvári Törvényszék kézbesítése alapján 2024. július 11. napján
vettem át. Az Ítéletekben megállapított tényállás szerint felperesként közvetlenül érintett
vagyok az ügyben.

Álláspontom szerint az Abtv. 29. § alapján a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-
ellenesség, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdések miatt indokolt az
alkotmányjogi panaszban foglaltak szerint.

I/2. Az Alaptörvényben biztosított jogok sérelmének lényege, a vizsgálandó bírói döntés, alaptörvény megsértett rendelkezései:

- (1) Az alkotmányjogi panasz egyik oka, hogy az Ítéletek az **emberi méltósághoz** való jogomat biztosító Alaptörvény II. cikkébe és a **személyes adatok védelmét biztosító** Alaptörvény Szabadság és Felelősség címének VI. cikk (3) bekezdésébe, továbbá az Európai Parlament és a Tanács 2016/679 rendelet (továbbiakban: GDPR) 82. cikk (1)-(2) bekezdésében meghatározott, továbbá a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (továbbiakban: Ptk.) 2:43. § e) pontjába, a Ptk. 2:52. § (1) bekezdésébe ütköznek, amikor megállapítják, hogy személyes adataim megsértése miatt **személyiségi jogi sérelem nem ért** (kúriai ítélet 38 bekezdései), így többek között a **sérelemdíj, illetve nem vagyoni kár iránti igényemet elutasították** (kúriai ítélet 43-49 bekezdései). Az indokaimat arra nézve, hogy a sérelmezett Ítéletek miért ellentétesek az Alaptörvény személyes adatok védelméhez fűződő rendelkezésével, az alkotmányjogi panasz III. részében mutatom be.
- (2) Az alkotmányjogi panasz másik oka, hogy az Ítéletek az **emberi méltósághoz** való jogomat biztosító Alaptörvény II. cikkébe és a **tisztességes eljáráshoz fűződő jogaimat biztosító** Alaptörvény Szabadság és Felelősség címének XXVIII. cikk (1) bekezdésébe **is ütköznek**, mivel a Pp. 341. § (1) bekezdésével ellentétben nem terjedtek ki valamennyi kereseti kérelmemre a sérelmeim vonatkozásában nem tartalmaz rendelkezést a kúriai ítélet (43-49. bekezdései), a kereseti tényálláshoz kapcsolódó lényegi jogkérdésekről nincs rendelkezés a kúriai ítéletben (alperes adatkezelői-közös adatkezelői szerepe, adatkezelési láncolat szétbonthatósága, politikus felhasználók által alkalmazott letiltás, blokkolás funkciók jogszerűsége, személyes adatok megsemmisülésére vonatkozó védelem megítélése, egyes sérelmek vizsgálata **személyiségi jogsérelem keretében**). A Pp. 346. § (4)-(5) bekezdéseibe ütköző módon személyiségi jogaim megsértését (kúriai ítélet 43-49. bekezdései) az Alaptörvény Szabadság és Felelősség címének VI. cikk (3) bekezdésével és a Ptk. 2:43. § e) pontjával ellentétben az Ítéletek nem állapították meg a sérelmeim ellenére, így az indokolások jogszerűtlenek. Az indokaimat arra nézve, hogy a sérelmezett Ítéletek miért ellentétesek az Alaptörvény tisztességes eljáráshoz való jogra vonatkozó rendelkezéseivel, az alkotmányjogi panasz IV. részében mutatom be.
- (3) Az alkotmányjogi panasz harmadik oka, hogy az Ítéletek az **emberi méltósághoz** való jogomat biztosító Alaptörvény II. cikkébe és a **véleménynyilvánításhoz való** Alaptörvény Szabadság és Felelősség címének IX. cikk (1) bekezdésében és az Európai Unió Alapjogi Charta 11. cikk (1) bekezdésében biztosított jogaimat sértik (kúriai ítélet 30-32. bekezdései), az erre alapított kereseti kérelmeimről jogszerűtlen módon döntést nem hoztak (elveszett adatok (hozzászólások) helyreállítása, [REDACTED] politikus facebook oldalához való hozzáférés helyreállítása, véleménynyilvánításhoz való jog biztosítása, a jövőben politikus felhasználók esetén általános tiltó, blokkoló funkció használatának mellőzése). Az indokaimat arra nézve, hogy a sérelmezett Ítéletek miért ellentétesek az Alaptörvény véleménynyilvánításhoz való jogot biztosító rendelkezéseivel, az alkotmányjogi panasz V. részében mutatom be.

I/3. Kifejezett kérelmem a tisztelt Alkotmánybíróság döntésének tartalmára nézve:

Kifejezetten kérem, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.IV.20.003/2024/13. számú és a Győri Ítéletábla Pf.III.20.070/2023/11-I. számú Ítéleteinek (Ítéletek) alaptörvény-ellenességét állapítsa meg és az Ítéleteket a Székesfehérvári Törvényszék

32.P.20.288/2021/49. számú ítéletére kiterjedő hatállyal az Abtv. 43. § szerint semmisítse meg.

A tisztelt Alkotmánybíróság döntésének tartalmára nézve kérem, állapítsa meg, hogy

- a személyes adatok védelméhez, emberi méltósághoz való jog sérelme (1) kapcsán, a kúriai ítélet és a jogerős ítélet az Alaptörvény Szabadság és Felelősség címének II. cikke és a VI. cikk (3) bekezdése és a Ptk. 2:43. § e) pontja ellenére tévesen vonta le azt a következtetést, hogy felperes személyiségi jogai nem sérültek a személyes adatok védelméhez fűződő alperesi jogsértések vonatkozásában, ezért érdemi döntést szükséges hozni a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés b) és d) pontjai, továbbá a sérelemdíjjal Ptk. 2:52. § (1) bekezdésében és a nem vagyon kárral GDPR 82. cikk (1) és (2) bekezdései szerinti kereseti kérelmei kapcsán; és/vagy
- a tisztességes eljáráshoz való jog, emberi méltósághoz való jog sérelme (2) vonatkozásában, a kúriai ítélet és a jogerős ítélet az Alaptörvény Szabadság és Felelősség címének II. cikkébe és a XXVIII. cikk (1) bekezdésébe és a Pp. 341. § (1) bekezdésébe és a Pp. 346. § (4)-(5) bekezdéseibe ütköző módon:
 - sérti azáltal, hogy az Alaptörvény Szabadság és Felelősség címének VI. cikk (3) bekezdése és a Ptk. 2:43. § e) pontja kapcsán jogszabályi alappal nem rendelkező, így jogsértő értelmezéssel, a felperes személyes adatai védelméhez fűződő jogai megsértésének tényén felül egyéb „kellően súlyos” feltételek is bekövetkezését megkívánta, a felperesi személyiségi jogi sérelem megállapíthatóságához és a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés b) és d) pontjai, továbbá a sérelemdíjjal Ptk. 2:52. § (1) bekezdésében és a nem vagyon kárral GDPR 82. cikk (1) és (2) bekezdései szerinti kereseti kérelmeit jogszerűtlenül elutasította; és/vagy
 - sérti azáltal, hogy az Alaptörvény Szabadság és Felelősség címének VI. cikk (3) bekezdése és a Ptk. 2:43. § e) pontja esetén felperes személyes adatai megsértése kapcsán előadott és igazolt sérelmeit súlytalanaként kezelte, olyan pusztán jogsértésnek, amely nem okozott számára sérelmet, így a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés b) és d) pontjai, továbbá a sérelemdíjjal Ptk. 2:52. § (1) bekezdésében és a nem vagyon kárral GDPR 82. cikk (1) és (2) bekezdései szerinti kereseti kérelmeit jogszerűtlenül elutasította; és/vagy
 - sérti azáltal, hogy a felperes személyes adatok védelméhez kapcsolódó jogait, az Alaptörvény Szabadság és Felelősség címének VI. cikk (3) bekezdésére, továbbá a véleménynyilvánításhoz való jogát, az Alaptörvény Szabadság és Felelősség címének IX. cikk (1) bekezdése és az Európai Unió Alapjogi Charta 11. cikk (1) bekezdése alapján előterjesztett kereseti kérelmek teljesíthetőségéről nem döntött (elvesztett adatok (hozzászólások) helyreállítása, [REDACTED] politikus facebook oldalához való hozzáférés helyreállítására kötelezés, véleménynyilvánításhoz való jog, a hozzászólásaim jövőbeni megtételére vonatkozó vizsgálata a személyiségi jogi sérelemhez kapcsolódóan, a jövőben politikus felhasználók esetén általános tiltó, blokkoló funkció használatának mellőzése) és/vagy
 - sérti azáltal, hogy felperes **hozzászóláshoz való jogának sérelmét** csupán az Alaptörvény Szabadság és Felelősség címének IX. cikk (1) bekezdése szerinti véleménynyilvánításhoz való jog megsértése körében vizsgálta, holott e sérelem felperes nem nevesített személyiségi jogának sérelmét is eredményezte a Ptk. 2:42. § (1) bekezdése alapján, így a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés b) és d) pontjai, továbbá a sérelemdíjjal Ptk. 2:52. § (1) bekezdésében és a nem vagyon kárral GDPR 82. cikk (1) és (2) bekezdései szerinti kereseti kérelmeit jogszerűtlenül utasította el; és/vagy
 - sérti azáltal, hogy az Alaptörvény Szabadság és Felelősség címének IX. cikk (1) bekezdésében és az Európai Unió Alapjogi Charta 11. cikk (1) bekezdésében megállapított felperes **véleménynyilvánításhoz** való jogának korlátozása kapcsán a jogerős ítélet nem tartalmaz döntést, a kúriai ítélet pedig jogszerűtlenül zárta ki, hogy

felperes az Alaptörvényre, illetve az Alapjogi Chartára hivatkozva terjesszen elő **kereseti kérelmet**; és/vagy

-sérti azáltal, hogy a sérelemdíj, nem vagyoni kár kereseti kérelmek vonatkozásában iratellenes módon, jogszerűtlenül következtet arra, hogy a felperest nem érte sérelem, pusztán az adatvédelmi szabályok megsértésére került sor, amely nem érinti felperest és az ő személyiségi jogait, ezért tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a GDPR 82. cikk (1)-(2) bekezdésére, illetve a Ptk. 2:52. § (1) bekezdésére hivatkozva előterjesztett kereseti kérelem nem teljesíthető, és/vagy

sérti azáltal, hogy számos kereseti kérelemben szereplő jogkérdés kapcsán nem tartalmaz döntést és indokolást (alperes adatkezelői-közös adatkezelői szerepe, adatkezelési láncolat szétbonthatósága, politikus felhasználók által alkalmazott letiltás, blokkolás funkciók jogszerűsége, személyes adatok megsemmisülésére vonatkozó védelem megítélése, egyes sérelmek vizsgálata személyiségi jogsérelem keretében) és/vagy,

- **a véleménynyilvánításhoz való jog és emberi méltósághoz való jog sérelme (3) esetén** az Alaptörvény Szabadság és Felelősség címének IX. cikk (1) bekezdésében és az Európai Unió Alapjogi Charta 11. cikk (1) bekezdésével biztosított **véleménynyilvánításhoz való jogot sértve a kúriai ítélet jogszerűtlenül zárta ki**, hogy a felperes Alaptörvényre, illetve az Alapjogi Chartára hivatkozva terjesszen elő kereseti kérelmet, illetve az ilyen kereseti kérelmemről döntsön és/vagy az emberi méltósághoz való jogot biztosító Alaptörvény II. cikkében és a véleménynyilvánításhoz fűződő jogot szabályozó Alaptörvény Szabadság és Felelősség címének IX. cikk (1) bekezdésében meghatározott jogom sérült azáltal, hogy [REDACTED] [REDACTED] politikus facebook felhasználó oldaláról való letiltást követően a korábbi nyilvános hozzászólásaim eltűntek, [REDACTED] politikus facebook oldalán megjelenő nyilvános bejegyzésekhez nem tudtam véleményemet kifejtve hozzászólni, az Ítéletek kereseti kérelmeim teljesíthetőségéről nem döntöttek (elveszett adatok (hozzászólások) helyreállítása, [REDACTED] politikus facebook oldalához való hozzáférés helyreállítására kötelezés, véleménynyilvánításhoz való jog, a hozzászólásaim jövőbeni megtételére vonatkozó vizsgálata a személyiségi jogi sérelemhez kapcsolódóan, a jövőben politikus felhasználók esetén általános tiltó, blokkoló funkció használatának mellőzése).

A döntést hozó Bíróságnak a felperes oldalán a kereset előterjesztésétől kezdődően felmerült, illetve az alperes részére már teljesített **perköltségekről** is döntést kell hoznia.

Ezúton nyilatkozom, hogy **személyes adataim (nevem) közzétételéhez jelen alkotmányjogi panasz eredményessége esetén járulok hozzá.**

II. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló tényállás

Az alperes közösségimédia-platform szolgáltató, az általa nyújtott szolgáltatást igénybe veszem.

A felhasználók az alperes által megalkotott Felhasználási Feltételek elfogadásával vehetik igénybe az alperes szolgáltatását. Az alperes gyűjti a felhasználó által a Facebook használata során rendelkezésre bocsátott információkat és az arra vonatkozó adatokat, hogy a felhasználó mely Facebook-oldalakhoz és csoportokhoz kapcsolódik, velük milyen módon lép érintkezésbe, mi a kapcsolat intenzitása, naplózza, hogy a felhasználó mikor használja a szolgáltatást, mely bejegyzéseket, tartalmakat tekinti meg. A felhasználók úgynevezett profilokat, illetve oldalakat hozhatnak létre. Az oldal adminisztrátora, szerkesztője, moderátora

jogosultak az adott oldalra írt hozzászólásokat törölni, más Facebook felhasználót „letiltani”, „blokkolni”. Az adminisztrátor és a szerkesztő jogosult az adott Facebook oldalon bejegyzést létrehozni, törölni, valamint az oldalt szerkeszteni. A felhasználói profil „blokkolása” esetén a blokkolt felhasználó az őt letiltó által közzétett tartalmakat nem látja, azok számára nem elérhetők, nincs lehetősége az adott oldal bejegyzéseinek megtekintésére. A felhasználó „letiltása” esetén a letiltott felhasználó az adott oldal tartalmát megtekintheti, de a bejegyzésekhez nem szólhat hozzá. A másik felhasználó által letiltott, illetve blokkolt felhasználók az intézkedésről nem kapnak értesítést. Ezen kívül – a Felhasználói feltételekben foglaltak teljesülése esetén – az alperes is felfüggesztheti vagy véglegesen letilthatja a felhasználó saját fiókjához történő hozzáférést. A „Tevékenységnapló” a Facebook platform olyan funkciója, ami a felhasználó saját tevékenységét, ezen belül az általa közzétett bejegyzéseket, az oldalakon történő tevékenységeket, a mások által írt hozzászólások, üzenetek, egyéb aktivitások áttekintését lehetővé teszi.

2021-ben azt tapasztaltam, hogy Facebook profilomon keresztül [REDACTED] Facebook oldalán megosztott cikkekhez, bejegyzésekhez nem tudok hozzászólni, az ott megosztott cikkekhez, bejegyzésekhez nem férek hozzá, korábban írt hozzászólásaim nem érhetők el, azok a tevékenységnaplómból is eltűntek. A per során észleltem, hogy a 2020. október 1. és 2022. október 21. közötti hozzászólásaim közül 436 hozzászólást töröltek, 110 hozzászólásom címzettjére vonatkozó információ is eltűnt.

III. Személyes adatok védelméhez fűződő jogok és emberi méltósághoz való jog sérelme

Az Ítéletek lentebb részletezett megállapításai alapján, a döntéshozatal során az **Alaptörvény Szabadság és Felelősség címének II. és VI. cikk (3) bekezdésében** és a GDPR-ben biztosított **alábbiakban részletesen bemutatott személyes adataim védelméhez fűződő jogaim és emberi méltósághoz fűződő jogaim sérültek.**

III/1.

Az Alkotmánybíróság 29/1994. (V. 20.) AB határozat szerint az Alkotmányból a személyes adatok felhasználását illetően — az alapjogi védelem szempontjait érvényesítve — a célhoz kötöttség elve, és az osztott információs rendszerek alkotmányos követelménye határozható meg.

Az Alkotmánybíróság a 11/2014. (IV. 4.) Ab határozat indokolásának [55] bekezdésében — az alaptörvény VI. cikkének értelmezésével összefüggésben — úgy fogalmazott, hogy „[a] személyes adat minden esetben az ember magán és családi életéről szóló információ”. A 3038/2014. (III. 13.) Ab határozat indokolásának [17] bekezdése szintén megerősíti, hogy „[a]z Alaptörvény a személyes adat fogalmát nem határozza meg. A személyes adatok védelméhez való jogot ugyanakkor a magánszféra (magán- és családi élet, magánlakás, jó hírnév) védelmére irányuló jogok között szabályozza.

Az Alkotmánybíróság a 32/2013. (XI. 22.) Ab határozat (a továbbiakban: Abh1.) indokolásának [87] bekezdésében fenntartotta és megerősítette az információs önrendelkezési jog korábbi alkotmánybírósági gyakorlatban kibontott értelmezését (főszabályként mindenki maga dönt személyes adatai feltárásáról és felhasználásáról, azonban törvény kivételesen — pontosan meghatározott célhoz kötötten — elrendelheti a személyes adat kiszolgáltatását, előírhatja felhasználási módját).

Az Alkotmánybíróság a 15/2022. (VII. 14.) Ab határozat 24. bekezdése szerint, a személyes adatok védelméhez való jog mint alapjog korlátozására az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében előírt általános kritérium vonatkozik. Eszerint alapvető jog csak más alapvető jog érvényesülése vagy alkotmányos érték védelme érdekében korlátozható. E korlátozás pedig az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartása mellett a feltétlenül szükséges és az elérni kívánt céllal arányos mértékben valósítható meg.

A 3263/2018 (VII. 20.) AB határozat 30. bekezdése szerint: 1. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint alkotmányjogi panasz alapján „a bírói döntésben foglalt jogértelmezés Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálja, azt, hogy a jogszabály alkalmazása során a bíróság az Alaptörvényben biztosított jogok alkotmányos tartalmát érvényre juttatja-e. Ha a bíróság az előtte fekvő, alapjogilag releváns ügy alapjogi érintettségére tekintet nélkül járt el, és az általa kialakított jogértelmezés nem áll összhangban e jog alkotmányos tartalmával, akkor a meghozott bírói döntés alaptörvény-ellenes” {3/2015. (II. 2.) AB határozat, Indokolás [18]}.

A 3263/2018 (VII. 20.) AB határozat 31. bekezdése szerint Az Alkotmánybíróság nem vonhatja el az ítélező bíróságok hatáskörét az előttük fekvő tényállás elemeinek átfogó mérlegelésére, csupán a mérlegelés alapjául szolgáló jogértelmezés Alaptörvénnyel való összhangját, illetve a mérlegelés alkotmányossági szempontjainak a megtartását vizsgálhatja felül.

Az imént hivatkozott Ab határozatokban foglaltakkal ellentétben az Ítéletek nem vették figyelembe, hogy alperes személyes adataim védelméhez fűződő jogomat csupán feltétlenül szükséges és a megvalósítani kívánt céllal arányos mértékben korlátozhatja a tevékenységnaplóban tárolt személyes adataim vonatkozásában, továbbá [REDACTED], mint politikus felhasználó oldalán megjelent nyilvános hozzászólásaim kapcsán. Alperes sértette a célhoz kötöttség elvét álláspontom szerint, amikor olyan megoldást, döntési eszközöket alkalmazott, amely a tevékenységnaplóból automatikusan eltünteti a korábbi hozzászólásaimat.

Álláspontom szerint alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, hogy a személyes adatok védelme azok törlése kapcsán mennyiben és milyen feltételek mentén számíthat védelemre polgári jogi jogviszony kapcsán alkotmányjogi szempontból.

Szintén alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés álláspontom szerint, hogy az eljáró bíróságok vizsgálhatják-e a polgári jogi jogviszony keretében a közösségi médiaplatform szolgáltató által biztosított személyi adatok védelmét érintő döntési eszközök (letiltás, blokkolás tevékenységnaplót érintő automatikus következményei a hozzászólások eltűnése kapcsán) alkotmányos megfelelőségét?

III/2.

Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint „[a]z emberi méltóság minden tárgyi jog megalkotásánál és alkalmazásánál a legfőbb alkotmányos vezérlő elv, az alkotmányos alapjogok, értékek és kötelezettségek rendszerének a tényleges alapja. Az alapjogoknak anyagi tartalma van, és ez a tartalom az emberi méltóságból ered. Az egyes alapjogokat kifejezetten az emberi méltósággal, mint »anyajoggal« összefüggésben, azzal együtt, arra tekintettel kell értelmezni.” [37/2011. (V. 10.) AB határozat, ABH 2011, 225, 244]

Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint „általános személyiségi jog jellegéből, anyajog mivoltából eredően az emberi méltósághoz való jog olyan szubszidiárius alapjog,

amelyre mind az Alkotmánybíróság, mind más bíróságok minden esetben hivatkozhatnak az egyén autonómiájának védelmében, ha az adott tényállásra a konkrét, nevesített alapjogok egyike sem alkalmazható” [37/2011. (V. 10.) AB határozat, ABH 2011, 411].

Az Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében „az emberi méltósághoz való jog egyúttal a természetes személyek autonómiáját jelenti, vagyis az önrendelkezésüknek egy olyan, mindenki más rendelkezése alól kivont magja van, amelynél fogva az ember alany marad, s nem válhat eszközzé vagy tárggyá.” {legutóbb idézi: 3004/2020. (II. 4.) AB végzés, Indokolás [38]}.

Ahogy az Alkotmánybíróság korábban már megállapította, „**az ember méltóságát, az ember autonómiáját és jogmentes magánszféráját az Alkotmány alapján minden állami hatalomnak kötelessége védeni.** Ez a követelmény az emberi méltóságnak alanyi jogi tartalmat ad, hiszen állami kötelezettséget fogalmaz meg, az államnak az emberrel szembeni kötelezettségét. Az emberi méltóság óvására és védelmére kötelező szabályból eredő alanyi jogi tartalomnak több, jól elkülöníthető jellegzetessége van. Ez az **alanyi jogi tartalom egyrészt abban áll, hogy az emberi méltóságnak az illetéktelen állami beavatkozást elhárító funkciója van.**” [37/2011. (V. 10.) AB határozat, ABH 2011, 412]

Az ember hagyományos társadalmi környezete, mint a születés által determinált természetes kötöttség, meghatározza az ember személyiségfejlődését, önazonosságának irányát és kereteit, és mint ilyen, az emberi élet minőségének körében értékelendő. Az államnak egyrésztől tartózkodnia kell attól, hogy beavatkozzon az egyén önazonosságának kialakításába, másrésztől – intézményvédelmi kötelezettsége körében – **biztosítania kell, hogy az állam valamely nemzetközi jellegű kötelezettségvállalása következtében más, magyar állami szerven kívüli intézmény aktusa se valósíthasson meg olyan beavatkozást, amelytől az állam maga is tartózkodni köteles.**

Az Alkotmánybíróság már működése legelején megkezdte az emberi méltósághoz való jog tartalmának kibontását, így már a 8/1990. (IV. 23.) AB határozatban megállapította, hogy az **emberi méltóság mint az általános személyiségi jog anyajoga, magában foglalja a személyiség szabad kibontakoztatásához vagy a magánszférához való jogot, továbbá az önrendelkezés szabadságához való jogot, a cselekvési autonómiát is** (ABH 1990, 42, 45).

Az Alkotmánybíróság többek között a 3371/2019. (XII. 16.) AB végzésben is rámutatott, hogy „[a]z Alkotmánybíróság [...] az **emberi méltósághoz való jog alapján biztosít alkotmányos védelmet az önazonossághoz, a személyiség integritásához (erkölcsi integritáshoz) való jognak vagy az önrendelkezés jogának**” {3371/2019. (XII. 16.) AB végzés, Indokolás [14]}. Az emberi méltóságból fakadó önazonossághoz, illetve önrendelkezéshez fűződő jog magában foglalja az egyénnek azt a képességét, hogy szabad, individuális választ tudjon adni azokra az ember hagyományos társadalmi környezete által meghatározott adottságokra, amelyek önazonossága kialakulásának kezdeti, meghatározó keretét adták. Az említett alapjogokat érintően, azok érvényesülése érdekében az államot intézményvédelmi kötelezettség terheli. Az emberi méltóságból fakadó önazonosság és önrendelkezési jog megélése csak az adott társadalmi tényezőkkel fennálló kölcsönös reflexiós folyamat által valósulhat meg, tekintettel arra, hogy az egyén az őt megillető alkotmányos jogokat, így az emberi méltóság alapjogából eredő egyes részjogosultságokat is a közösség tagjaként gyakorolja {19/2019. (VI. 18.) AB határozat, Indokolás [60]}.

Alperes által folytatott, az Ítéletek által kellő súllyal figyelembe nem vett adatkezelési gyakorlat következtében személyiségem részét képező személyes adataim az adatkezelési folyamat eszközévé, tárgyává váltak, annak következtében, hogy tevékenységnaplómból több mint 400

hozzászólás törlődött, továbbá [REDACTED] politikus facebook oldalán közzétett valamennyi hozzászólásom törlésére került sor, és a politikus facebook oldalához való hozzáférésre, hozzászólás írásához és közzétételéhez való jogom is elveszett. Az adatok helyreállítását, a politikus oldalához való hozzáférést és a hozzászólási jog gyakorlás helyreállítását az eljáró bíróságoktól is hiába kértem, eljárásukban eszközként kezeltek, sematikus, jelen perhez nem kapcsolódó indokolást és döntéseket hoztak. Az emberi méltóságomat is sértő alperesi adatkezelési gyakorlat ellenére az Ítéleti döntések eredményeként a kereseti kérelmeimmel ellentétben **személyiségi jogsértés megállapítására nem került sor.**

Álláspontom szerint alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, hogy a személyes adatok védelme azok törlése kapcsán mennyiben sértheti az emberi méltósághoz való jogot polgári jogi jogviszony keretében, illetve az emberi méltósághoz való jog sérelme egyben a polgári jogi személyiségi jogi sérelmet is eredményez-e?

Álláspontom szerint alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés az is, hogy a konkrét személyes adatok védelmével kapcsolatos jogsértés milyen feltételek esetén jár személyiségi jogi sérelemmel is polgári jogi jogviszonyok esetén?

III/3.

Az Alkotmánybíróság a 34/1992. (VI. 1.) Ab határozata 3.2. pontja szerint a nemzetközi jogösszehasonlítás is azt mutatja, hogy a modern jogokban a nem vagyoni kártérítés a személyiség növekvő jogi (polgári jogi) elismerésén nyugszik, s hogy a jogintézmény az általános személyiségvédelem eszköze. A személyiség ellen elkövetett sérelemokozások (az ún. iniuriák) történetileg is a bíró szabad belátásán alapuló, becsült összegű „büntetést” vontak maguk után a modern jogokat megelőző abban a korban, amikor a büntetés és a kártérítés éles megkülönböztetése még hiányzott. A klasszikus liberális kor a polgári jogot tiszta vagyoni jognak fogta ugyan föl, de már a századforduló idején a polgári jogban az autonómia biztosítását egyre erőteljesebben látták el a személyiségjogok is. Az ezekkel általánosodott személyiségvédelem a személyiség sérelmére a polgári jogon belül az erkölcsi kártérítéssel reagált, s ma már az egész világon megfigyelhető, hogy a nem vagyoni kártérítés — kifejezetten erkölcsi értékalkotó feladatot is ellátva, összhangban a magyar Legfelsőbb Bíróság Irányelvében kifejtettekkel — a személyiségvédelmet szolgálja.

*Az Alkotmánybíróság a 34/1992. (VI. 1.) Ab határozata (továbbiakban: Abh2.) 3.2. pontja szerint a nemzetközi jogösszehasonlítás is azt mutatja, hogy a modern jogokban a nem vagyoni kártérítés a személyiség növekvő jogi (polgári jogi) elismerésén nyugszik, s hogy a jogintézmény az általános személyiségvédelem eszköze. A személyiség ellen elkövetett sérelemokozások (az ún. iniuriák) történetileg is a bíró szabad belátásán alapuló, becsült összegű „büntetést” vontak maguk után a modern jogokat megelőző abban a korban, amikor a büntetés és a kártérítés éles megkülönböztetése még hiányzott. A klasszikus liberális kor a polgári jogot tiszta vagyoni jognak fogta ugyan föl, de már a századforduló idején a polgári jogban az autonómia biztosítását egyre erőteljesebben látták el a személyiségjogok is. Az ezekkel általánosodott személyiségvédelem a személyiség sérelmére a polgári jogon belül az erkölcsi kártérítéssel reagált, s ma már az egész világon megfigyelhető, hogy a **nem vagyoni kártérítés** — kifejezetten erkölcsi értékalkotó feladatot is ellátva, összhangban a magyar Legfelsőbb Bíróság Irányelvében kifejtettekkel — a **személyiségvédelmet szolgálja.***

Az Abh2. 4.1. szerint Az általános személyiségi jog alkotmányos összefüggésében a jognak (így a polgári jognak is) nemcsak az egyes (egyedi) személyeket kell egyenlő méltóságú személynek

tekinteni és kezelni, hanem magának a személyiségnek a különböző szintjeit és tartalmi vonatkozásait tekintve sem lehet különbséget tenni.

A személy általános személyiségi joggal védett meghatározott dimenzióit illetően sem nyugodhat tehát a jogok elosztása olyan szempontokon, amelyek a személyeket mint tulajdonosokat, mint vagyoni jogok alanyait, mint névvel, küllemmel, személyes adatokkal, nem nevesített személyiségi jogokkal stb. rendelkező személyeket nem egyenlőként kezelik. Az **egyenlő méltóság alapjogán esik csorba, s ezért alkotmányellenes, ha a jog (itt a polgári jog) a személyiség valamely (jogi értelemben strukturált) rétegét, tartalmi vonatkozását kedvezményezi, fölébe helyezi egy másiknak, illetőleg, ha egyes személyhez fűződő jogok tekintetében tartalmilag kirekesztő szabályozással él.**

Az Abh2. 4.3. pontja szerint **Személyek közötti megkülönböztetést jelent különösen, hogy a nem vagyoni kártérítés „élő” jogként szinte kizárólag csak az egészséghez és testi épséghez való alkotmányos jogok védelmére szolgál; a becsület, a jó hírnév sérelme és más hasonló hagyományos iniuriák, a szabadságjogok vagy akár a modern információs önrendelkezési jog, továbbá az egyéb nevesített és nem nevesített személyiségi jogok megsértése esetére azonban — a törvényi szűkítés folytán — nem vagy csak kivételesen alkalmazható, annak ellenére, hogy a Legfelsőbb Bíróság Irányelve szerint is az intézmény a személyiségi jogok — napjainkban egyre hangsúlyozottabban jelentkező — védelmét hivatott biztosítani.**

Azzal, hogy a támadott törvény a társadalmi életben való részvétel vagy egyébként az élet tartós vagy súlyos megnehezítését alkalmazhatósági feltételként írja elő, a sérelmet szenvedett **személy testét, egészségét, illetőleg a testi épséghez, egészséghez való alkotmányos jogait nagyobb védelem alá helyezi, mint magát a tulajdonképpeni személyiséget.** Minthogy a személyiségi jogok elválaszthatatlan összefüggésben vannak az alkotmányos alapjogokkal, a személyiség értékességében jelentkező ez a törvényi megkülönböztetés az alapjogok védelmét tekintve is különbségtételhez vezet. Márpedig az általános személyiségi jog, mint az ember értékműségének a kifejeződése, olyan általános értéket testesít meg, amelynek garanciális védelmét alkotmányosan nem lehet e személyiséget alkotó egyes vonatkozások értékelésétől függővé tenni, hanem annak védelmét (az állammal, illetőleg másokkal szemben) általánosan, s a személyiség tartalmi elveit tekintve egyenlően (egyenlő feltételekkel) kell a törvényi szabályozás szintjén biztosítani. Az egyenlő, teljes és korlátozhatatlan jogképesség (Ptk. 8. §-a) elvéből az következik, hogy a személyiség jogi védelme — a jogkövetkezmények között különböztetve — jogalkotási úton nem korlátozható csak az ún. súlyosabb esetekre.

Figyelemmel arra, hogy álláspontom szerint a tényállás során a személyes adatokat sértő adatkezelések kapcsán a személyiségi jogaim megsértésre sor került (valamennyi hozzászólás helyreállítása a tevékenységnaplóban, továbbá a [REDACTED] politikus facebook oldalához való hozzáférés helyreállítása, hozzászólási lehetőség biztosítása, korábbi nyilvános hozzászólások helyreállítása), a kereseti kérelmem szerint a nem vagyoni kár igényről és a sérelemdíj igényről az Ítéletekben érdemi döntést kellett volna hozni.

Álláspontom szerint alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, hogy a polgári jogi jogviszony keretében a személyes adatok védelmét sértő magatartások esetén sérelemdíj, nem vagyoni kár megítélhető-e, illetve milyen szempontok alapján?

A kúriai ítélet 38. bekezdésében álláspontom szerint Alaptörvény II. cikkével és a VI. cikk (3) bekezdésével és a tisztelt Alkotmánybíróság gyakorlatával ellentétben az emberi méltósághoz és a személyes adataim védelméhez fűződő jogaimmal ellentétesen, tévesen vonta le azt a következtetést, hogy alperes ugyan egyes **személyes adatok védelméhez fűződő jogaimat** (többek között a GDPR 12. cikk (1)-(2) bekezdés továbbá GDPR 13. cikk, GDPR 15. cikk, GDPR 16. cikk, GDPR 20. cikk) **megsértette**, ezen jogsértések azonban **személyiségi jogsértést nem eredményeztek** a Ptk. 2:43. § e) pontja alapján. Álláspontom szerint az

Ítéletekben megfogalmazott azon döntés, hogy személyes adataim védelméhez fűződő jogaim megsértése ellenére engem nem ért személyiségi jogsérelem, nincs összhangban a személyes adatok védelmét biztosító Alaptörvény II. cikkével VI. cikk (3) bekezdésével, amely alapja a Ptk. 2:43. § e) pontjának. Az Ítéletek alapján sem az Alaptörvény II. cikke szerinti emberi méltósághoz való jog, sem a VI. cikk (3) bekezdése alapján biztosított személyes adataim védelméhez fűződő jog, sem – az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdésében alapján – a Ptk. 2:43. § e) pontjában meghatározott jog a gyakorlatban nem érvényesül, a bíróságok pusztán szubjektív megítélésének van alávetve, így kiüresedik, jogbizonytalanságot idéz elő, a személyes adataim megsértése szankció nélkül marad, én pedig, mint jogsérelmet szenvedő felperes hatékony jogorvoslással nem élhetek. Sem az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdése, sem a Ptk. 2:43. § e) pontjában meghatározott jogszabályi szöveg alapján a személyes adataim védelmének, és így a személyiségi jogsértés megállapíthatóságának nem feltétele az, hogy **a saját személyes adataim védelméhez fűződő, konkrét jogok tényleges megsértésének** tényén felül a bíróság által megkívánt egyéb kellően súlyos feltételek is bekövetkezzenek. A **kellő súlyú** feltételek mérlegelése álláspontom szerint a Ptk. 2:52. § (1) bekezdésében meghatározott **sérelemdíj összegszerűsége** megítélése **körében** jöhet esetleg szóba, bár a jogsértés súlya, így a keresetben előterjesztett összeg megalapozottsága jelen esetben (érintetti joggyakorlás ellehetetlenítése, egyéb jogorvoslati jog elvesztése) nem lehet kérdéses. Ezen Ítéletekben megkívánt további feltétel (kellően súlyos jogsértés) nem szerepel a Ptk. 2:43. § e) pontjának szövegében és az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdése sem tartalmaz utalást arra, hogy a jogi védelem csak a bíróságok által kellően súlyosnak ítélt személyes adatokkal való visszaélésekre vonatkozna.

Az Ítéletek az Alaptörvény II. cikkében, a VI. cikk (3) bekezdésében és a Ptk. 2:43. § e) pontjában meghatározott emberi méltósághoz és személyes adataim védelméhez fűződő egyértelműen meghatározott jogaim sérelme ellenére, nem állapították meg a személyiségi jogom megsértését. Jelen perben nem csupán az adatkezelési szabályok elvont megsértése állapítható meg, amely személyes adatok védelmére vonatkozó szabály megsértése engem konkrétan és ténylegesen nem érintene (pl. egy adatkezelési tájékoztatóban szereplő hiányosság), hanem az alperes által megsértett adatkezelési szabályok **konkrétan az én személyes adataim védelméhez fűződő nevesített jogaim tényleges sérelmével jártak**: több száz személyes adatom tűnt el, az érintetti jogaim gyakorlását alperes nem segítette elő, tájékoztatás, hozzáférés, helyesbítés, adathordozhatósághoz való jogaimat nem tudtam gyakorolni, további jogvitát (██████████ politikus Facebook oldalához való jövőbeni hozzáférés érdekében) bizonyítékok hiányában nem tudok kezdeményezni, ezen okok miatt engem nem vagyoni kár is ért, jelen per során is bizonyítási nehézségek merültek fel.

Érintetti joggyakorlás nem megfelelő értékelése

Az Ítéletek álláspontom szerint az emberi méltóság védelmére vonatkozó Alaptörvény II. cikkével, továbbá a személyes adataim védelmére vonatkozó Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdésével ellentétben az alperesi rendszer nem megfelelő beállításait nem, illetve hiányosan értékelték. Az Ítéletek nem vették figyelembe, hogy az egyes **felhasználók**on, pontos adatok (így más felhasználók elérhetőségi, azonosító adatai) hiányában **nem tudom számon kérni** a személyes adataim védelmével, illetve a véleménynyilvánításhoz való jogaim sérelmével összefüggő szabálytalanságokat, **nem tudom gyakorolni érintetti jogaimat** (többek között a GDPR 12. cikk (1)-(2) bekezdés továbbá GDPR 13. cikk, GDPR 15. cikk, GDPR 16. cikk, GDPR 20. cikk). Hangsúlyozom, hogy a **blokkolást** alkalmazó felhasználók számomra **automatikusan láthatatlanná váltak**, válnak alperes rendszerében. Alperes **adatvédelmi szabályzata, felhasználási feltételei semmilyen felelősséget nem telepít a felhasználókra**, így a per során nevesített igények esetén kizárólag alpereshez tudok fordulni.

Az Ítéletek szemben állnak az Alaptörvény II. és a VI. cikk (3) bekezdésével és a Kúria Kf.VI.39.065/2020/5. számú ítéletének 55. bekezdésével, miszerint a GDPR preambuluma (63) bekezdése értelmében az érintett jogosult, hogy **hozzáférjen** a rá vonatkozóan gyűjtött adatokhoz, valamint arra, hogy egyszerűen, és ésszerű időközönként az adatkezelés jogszerűségének megállapítása és ellenőrzése érdekében gyakorolja e jogát. A **hozzáférési jog lényege** a fenti jogszabályi rendelkezések alapján tehát az, hogy **az érintett a személyes adatainak kezeléséről az adatkezelés jogszerűségének megállapítása és ellenőrzése érdekében tájékoztatást kapjon**. A hozzáférési joggyakorlás lehetősége egyértelműen sérelmet szenved jelen perbeli tényállás kapcsán, mivel értesítés nélkül automatikusan tűnnek el, majd törölődnek adataim mind a Facebook rendszer nyilvánossága számára, mind saját tevékenységnaplómból. Az elveszett adataim miatt az egyes felhasználói döntések indokoltságát későbbi peres eljárásban nem tudom vitatni, érintetti jogaim a számomra láthatatlan felhasználókkal szemben nem tudom gyakorolni. Az érintetti joggyakorlás ellehetetlenítése álláspontom szerint a Ptk. 2:43. § e) pontjában meghatározott személyiségi jogom sérelmét is eredményezi – szemben a kúriai ítélet 38. bekezdésében megfogalmazott megállapításával – ezáltal kiüresíti az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdésében biztosított jogomat. A kúriai ítéletnek meg kellett volna állapítani, hogy az Alaptörvény II. cikkében és a VI. cikk (3) bekezdésében és a Ptk. 2:43. § e) pontjában meghatározott személyes adataim védelmére vonatkozó jogaim és ezáltal személyiségi jogaim is sérültek, amelynek eredményeként személyiségi jogi jogorvoslatról és nem vagyoni kár megállapításáról kellett volna döntést hozni a kereseti kérelmeimnek, és további beadványaimnak megfelelően.

Az Ítéletekkel ellentétben a fentiek és a per során előadottak szerint alperes adatkezelése az Alaptörvény II. cikkébe és a VI. cikk (3) bekezdésébe ütköző módon sértett a személyes adataim védelméhez fűződő jogaimat és többek között a GDPR 12. cikk (1)-(2) bekezdés továbbá GDPR 13. cikk, GDPR 15. cikk, GDPR 16. cikk, GDPR 20. cikk sérelmét eredményezik, amelyből adódóan álláspontom szerint a Ptk. 2:43. § e) pontjában meghatározott velem kapcsolatos személyiségi jogsértés bekövetkezett, így a kereseti kérelmeim szerint a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés b) és d) pontjai, továbbá a Ptk. 2:52. § (1) bekezdésében és a GDPR 82. cikk (1) és (2) bekezdései szerint előterjesztett igényeimről való érdemi döntés lett volna szükséges.

IV. Tisztességes eljáráshoz való jog és emberi méltósághoz való jog sérelme

Az Ítéleteket megelőző eljárás és az Ítéletekben foglalt döntés a jelen részben lentebb részletezettek alapján az Alaptörvény Szabadság és Felelősség címének XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított **tisztességes eljáráshoz fűződő jogaimat és az Alaptörvény Szabadság és Felelősség címének II. cikkében foglalt emberi méltósághoz való jogaimat sértik**.

IV/1.

A tisztességes eljárás (fair trial) olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek a figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes [6/1998. (III. 11.) AB határozat, ABH 1998, 91, 95.]. A tisztességes eljáráshoz való jog olyan abszolút jog, amellyel szemben nem létezik mérlegelhető más alapvető jog vagy alkotmányos cél, mert már maga is mérlegelés eredménye [14/2004. (V. 7.) AB határozat, ABH 2004, 241, 266.].

A tisztességes eljáráshoz való jog több garanciális szabályból áll. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog részjogosítványai különösen: a bírósághoz fordulás joga, a tárgyalás igazságossága, a tárgyalás nyilvánosságának és a bírói döntés nyilvános kihirdetésének a követelménye, a törvény által létrehozott bíróság, a bírói függetlenség és a pártatlanság kívánalma, továbbá az észszerű határidőn belüli elbírálás követelménye. A szabály de facto nem állapítja meg, de az Alkotmánybíróság értelmezése szerint része a tisztességes eljárásnak az is, hogy az eljárásban biztosítva legyen a fegyverek egyenlősége {22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [49]}.

7/2013. (III. 1.) AB határozat (továbbiakban: Abh3.) 21. bekezdése szerint az alkotmányjogi probléma az egyedi ügyön túlmutató jelentőségű, ugyanis az Alkotmánybíróság az egyedi bírósági döntések indokolási kötelezettségének minimális, az eljárás tisztességéhez tartozó követelményeit eddig nem vizsgálta. Így az **Alkotmánybíróságnak a jelen ügyben hozott érdemi határozata meghatározza azokat a tisztességes eljárás alaptörvényi szabályának védelmi körébe tartozó minimális követelményeket, amelyeket a bíróságoknak az ügy elbírálása során feltétlenül szükséges érvényesíteniük.** Az Alkotmánybíróság alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként értékelte a bírói döntések indokolásának alkotmányossági mércéjeként szolgáló, a tisztességes eljárásban rejlő, minimális követelményrendszer kidolgozását.

Az Alkotmánybíróság értelmezésében tehát a tisztességes eljáráshoz fűződő jog körébe tartozik a hatékony bírói jogvédelem követelménye, amely szerint a jogi szabályozással szemben alkotmányos igény, hogy **a perbe vitt jogokról a bíróság érdemben dönthessen.** Önmagában a bírói út igénybevételének formális biztosítása ugyanis nem elegendő az eljárási garanciák teljesedéséhez, hiszen az alkotmányos szabályban előírt garanciák éppen azt a célt szolgálják, hogy azok megtartásával a bíróság a véglegesség igényével hozhasson érdemi döntést. **A tisztességes eljárás követelménye tehát magában foglalja a hatékony bírói jogvédelem igényét is.** A tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerét kielégítő hatékony bírói jogvédelem pedig attól függ, hogy az eljárási szabályok értelmében a bíróság mit vizsgálhat felül. [legutóbb megerősítve: 8/2011. (II. 18.) AB határozat, ABH 2011, 49, 80–81.]

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (továbbiakban: EJEB) az indokolt bírói döntéshez való jogot az 1950. november 4-én Rómában kelt Egyezmény 6. Cikkében foglalt tisztességes tárgyaláshoz való jog részének tekinti. E jog pontos tartalma az EJEB elmúlt évtizedek során számos döntésében kimunkált, széleskörű gyakorlatából olvasható ki. E körben az EJEB **kiindulópontja az, hogy a bírói döntésekkel szemben valamennyi demokratikus jogállamban elvárható az objektivitás és az átláthatóság,** ami egyfelől elejét veszi az önkényes hatósági és bírósági döntéshozatalnak, másrészt erősíti a bírósági döntéshozatalba vetett közbizalmat, és a bírói döntések tekintélyét. (Taxquet kontra Belgium, 926/05.; 2010. november 16.; § 90.; legutóbb megerősítve: Shala kontra Norvégia, 15620/09.; 2012. július 10.; § 29.) Az EJEB következetes gyakorlata szerint a tisztességes eljárás és a jogállamiság elvéhez tartozik az a követelmény, hogy **a bíróságok a döntéseik alapjául szolgáló indokokat kellő részletességgel mutassák be.** (Suominen kontra Finnország, 37801/97.; 2003. július 1.; § 34.; legutóbb megerősítve: Vojtěchová kontra Szlovákia, 59102/08.; 2012. szeptember 25.; § 35.)

Az EJEB ugyanakkor azt is elvi éllal mondta ki, hogy **a döntéssel szemben feltétlen elvárás, hogy a bíróság az ügy lényegi részeit a szükséges alaposággal vizsgálja meg, és erről a vizsgálatáról a határozatának indokolásában is adjon számot.** Az EJEB álláspontja szerint **nem felel meg az Egyezmény 6. Cikkében foglalt elvárásnak, ha a felülbírálati bírói fórum az alsóbb fokú bíróságnak az ügy lényegi kérdései tekintetében kifejtett érveit további vizsgálat és a vizsgálat indokainak előadása nélkül hagyja helyben.** (Helle v. Finnország,

20772/92.; 1997. december 19.; § 60.; Karakasis v. Görögország, 38194/97.; 2000. október 17.; § 27.; Boldea v. Románia, 19997/02.; 2007. február 15.; § 30.; Tacquet v. Belgium, 926/05.; 2010. november 16.; § 91.; legutóbb megerősítve: Vojtěchová v. Szlovákia, 59102/08.; 2012. szeptember 25., § 35.) Az EJEB az indokolási kötelezettség teljesítésének vizsgálatakor figyelemmel van arra is, hogy **az indokolás hiánya vagy fogyatékossága valamely fél írásban megfogalmazott, világosan és pontosan körülírt kérdését érinti-e.** (Hiro Balani kontra Spanyolország, 18064/91.; 1994. december 9.; § 28.; Ruiz Torija kontra Spanyolország, 18390/91.; 1994. december 9.; § 30., legutóbb megerősítve: Ilyadi kontra Oroszország, 6642/05.; 2011. május 5.; § 44.)

Az Abh3. 32. bekezdése szerint az Egyezmény jogvédelmi rendszerében a bírói döntéseknek a **tisztességes eljárás által megkövetelt indokolása iránti igény egyfelől** szoros összefüggésben áll a **jogorvoslathoz fűződő joggal**, ugyanis e jog hatékony gyakorlására kizárólag a bíróság döntését alátámasztó indokok ismeretében nyílik valódi lehetőség. (Erről lásd: Baucher kontra Franciaország, 53640/00.; 2007. július 24., §§ 47–51.) **Másfelől** szoros összefüggés mutatkozik az **indokolási kötelezettség teljesítése, és a tisztességes eljáráshoz fűződő jogból fakadó azon alkotmányos igény között, hogy az eljárásban szereplő fél meghallgatást nyerhessen, azaz kérelmét a bíróság megvizsgálja.** (Erről lásd: Shala v. Norvégia, 15620/09.; 2012. július 10., § 29.) Ennek oka az, hogy **kizárólag a kellő alapossággal indokolt bírói határozatból tűnhet ki, hogy az ügyet eldöntő bíróság ténylegesen figyelembe vette-e a felek által előterjesztett bizonyítékokat és érveket.**

Az Abh3. 34. bekezdése szerint ehhez képest az Alkotmánybíróság által vizsgált, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy **döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia.** Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. **A tisztességes eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata.** Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a **minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon.** Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket.

Álláspontom szerint a bírósági eljárás nem volt tisztességes, mert a bizonyítás kezdettől fogva bár alperest terhelte volna, ennek ellenére alperest nem kötelezte a bíróság bizonyításra, több bizonyítási indítványomat nem teljesítette. Az Ítéletek több kereseti kérelmem felől a tisztességes eljárásba ütköző módon ténylegesen nem döntött (hozzászólások helyreállítása a tevékenységnaplóban, [REDACTED] facebook oldalához való hozzáférés helyreállítása, hozzászólási lehetőség biztosítása, korábbi nem sértő hozzászólások helyreállítása), egyes kérelmeimet tisztességes eljárásba ütköző módon jogszabályba ütköző indokolással elutasította (sérelemdíj, nem vagyoni kár).

Az Ítéletek a keresetben, illetve jogorvoslati kérelmekben kifogásolt alapvető a per elbírálása szempontjából lényeges kérdéseket nem tisztáztak (többek között):

- alperes adatkezelői/közös adatkezelői felelőssége a perbeli automatizált adatkezelés kapcsán,
- a perbeli adatkezelési láncolat két részre bontható-e,

- személyes adatok megsemmisülése elleni védelem jelentősége,
- politikus felhasználókkal kapcsolatos alperesi adatkezelési folyamatok megfelelősége,
- letiltás, blokkolás döntési eszközök adatvédelmi és véleménynyilvánításhoz kapcsolódó megfelelősége politikus felhasználók esetén,
- a perbeli sérelmek miért nem eredményeztek személyiségi jogi jogsértést.

Álláspontom szerint alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés a tisztességes eljáráshoz fűződő jog kapcsán, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság által tartalmilag mennyiben vizsgálható, az Ítéletek nyilván valóan téves jogszabályi értelmezésre alapított „formális” döntése – így különösen a véleménynyilvánításhoz való jog kapcsán kereseti kérelem az Alaptörvény és az EU Alapjogi Charta alapján nem vizsgálható, továbbá a hozzászóláshoz való jogom elvesztése nem eredményezhet személyiségi jogsértést, továbbá a a személyes adatok védelmét sértő magatartás nem kellően súlyos esetben nem eredményez személyiségi jogi jogsértést. Tehát formális döntéssel a kúria kimeríti-e a keresetről való döntést és indokolást?

Álláspontom szerint szintén alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés a tisztességes eljáráshoz fűződő jog kapcsán, hogy személyiségi jogi jogsértés hiányára hivatkozva a per lényegi kérdéseiről és a kereseti kérelmekről a kúriai ítélet eltekinthet-e az indokolási kötelezettségtől.

IV/2.

Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint „[a]z emberi méltóság minden tárgyi jog megalkotásánál és alkalmazásánál a legfőbb alkotmányos vezérlő elv, az alkotmányos alapjogok, értékek és kötelezettségek rendszerének a tényleges alapja. Az alapjogoknak anyagi tartalma van, és ez a tartalom az emberi méltóságból ered. Az egyes alapjogokat kifejezetten az emberi méltósággal, mint »anyajoggal« összefüggésben, azzal együtt, arra tekintettel kell értelmezni.” [37/2011. (V. 10.) AB határozat, ABH 2011, 225, 244]

Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint „általános személyiségi jog jellegéből, anyajog mivoltából eredően az emberi méltósághoz való jog olyan szubszidiárius alapjog, amelyre mind az Alkotmánybíróság, mind más bíróságok minden esetben hivatkozhatnak az egyén autonómiájának védelmében, ha az adott tényállásra a konkrét, nevesített alapjogok egyike sem alkalmazható” [37/2011. (V. 10.) AB határozat, ABH 2011, 411].

Az Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében „az emberi méltósághoz való jog egyúttal a természetes személyek autonómiáját jelenti, vagyis az önrendelkezésüknek egy olyan, mindenki más rendelkezése alól kivont magja van, amelynél fogva az ember alany marad, s nem válhat eszközzé vagy tárggyá.” {legutóbb idézi: 3004/2020. (II. 4.) AB végzés, Indokolás [38]}.

Az alkotmányjogi védelemnek nem elvontan, a történelmi és társadalmi valóságából kiragadott egyént kell statikusan védelmeznie, hanem figyelemmel kell lennie a mindenkori élet dinamikus változásaira. Ahogyan az állam nem tehet az alapjogok tekintetében észszerűtlen különbséget ezen tulajdonságok alapján, úgy intézményvédelmi kötelezettségére tekintettel azt is biztosítania kell, hogy az ember hagyományos társadalmi környezetének a megváltozása, ezen meghatározó identitáselemek jelentős sérelme nélkül valósulhasson csak meg. Ellenkező esetben – az állam intézményvédelmi kötelezettségének érvényesülése hiányában – az egyén valamely alapjellemzője tekintetében személyisége szabad kibontakoztatása addigi irányának, tartalmának megváltoztatására kényszerülhet.

Ahogyan azt az Alkotmánybíróság korábban már megállapította, „az ember méltóságát, az ember autonómiáját és jogmentes magánszféráját az Alkotmány alapján minden állami

hatalomnak kötelessége védeni. Ez a követelmény az emberi méltóságnak alanyi jogi tartalmát ad, hiszen állami kötelezettséget fogalmaz meg, az államnak az emberrel szembeni kötelezettségét. Az emberi méltóság óvására és védelmére kötelező szabályból eredő alanyi jogi tartalomnak több, jól elkülöníthető jellegzetessége van. Ez az **alanyi jogi tartalom egyrészt abban áll, hogy az emberi méltóságnak az illetéktelen állami beavatkozást elhárító funkciója van.**" [37/2011. (V. 10.) AB határozat, ABH 2011, 412]

Az ember hagyományos társadalmi környezete, mint a születés által determinált természetes kötöttség, meghatározza az ember személyiségfejlődését, önazonosságának irányát és kereteit, és mint ilyen, az emberi élet minőségének körében értékelendő. Az államnak egyrésztől tartózkodnia kell attól, hogy beavatkozzon az egyén önazonosságának kialakításába, másrésztől – intézményvédelmi kötelezettsége körében – **biztosítania kell, hogy az állam valamely nemzetközi jellegű kötelezettségvállalása következtében más, magyar állami szerven kívüli intézmény aktusa se valósíthasson meg olyan beavatkozást, amelytől az állam maga is tartózkodni köteles.**

Az Alkotmánybíróság már működése legelején megkezdte az emberi méltósághoz való jog tartalmának kibontását, így már a 8/1990. (IV. 23.) AB határozatban megállapította, hogy az **emberi méltóság mint az általános személyiségi jog anyajoga, magában foglalja a személyiség szabad kibontakoztatásához vagy a magánszférához való jogot, továbbá az önrendelkezés szabadságához való jogot, a cselekvési autonómiát is** (ABH 1990, 42, 45).

Az Alkotmánybíróság többek között a 3371/2019. (XII. 16.) AB végzésben is rámutatott, hogy „[a]z Alkotmánybíróság [...] az emberi méltósághoz való jog alapján biztosít **alkotmányos védelmet az önazonossághoz, a személyiség integritásához (erkölcsi integritáshoz) való jognak vagy az önrendelkezés jogának**” {3371/2019. (XII. 16.) AB végzés, Indokolás [14]}. Az **emberi méltóságból fakadó önazonossághoz, illetve önrendelkezéshez fűződő jog magában foglalja az egyénnek azt a képességét, hogy szabad, individuális választ tudjon adni azokra az ember hagyományos társadalmi környezete által meghatározott adottságokra, amelyek önazonossága kialakulásának kezdeti, meghatározó keretét adták.** Az említett alapjogokat érintően, azok érvényesülése érdekében az államot intézményvédelmi kötelezettség terheli. Az emberi méltóságból fakadó önazonosság és önrendelkezési jog megélése csak az adott társadalmi tényezőkkel fennálló kölcsönös reflexiós folyamat által valósulhat meg, tekintettel arra, hogy az egyén az őt megillető alkotmányos jogokat, így az emberi méltóság alapjogából eredő egyes részjogosultságokat is a közösség tagjaként gyakorolja {19/2019. (VI. 18.) AB határozat, Indokolás [60]}.

Alperes által folytatott, az Ítéletek által kellő súllyal figyelembe nem vett adatkezelési gyakorlat következtében személyiségem részét képező személyes adataim az adatkezelési folyamat eszközévé, tárgyává váltak, annak következtében, hogy tevékenységnaplómból több mint 400 hozzászólás törlődött, továbbá [REDACTED] politikus facebook oldalán közzétett valamennyi hozzászólásom törlésére került sor, és a politikus facebook oldalához való hozzáférésre, hozzászólás írásához és közzétételéhez való jogom is elveszett. Az adatok helyreállítását, a politikus oldalához való hozzáférést és a hozzászólási jog gyakorlás helyreállítását az eljáró bíróságoktól is hiába kértem, eljárásukban eszközként kezeltek, sematikus, jelen perhez nem kapcsolódó indokolást és döntéseket hoztak, sértve emberi méltóságomat. Az alperes által beállított adatkezelési folyamatokra semmilyen ráhatásom nem volt, azokról tájékoztatást nem kaptam, azokat befolyásolni nem tudtam, alperes adatkezelési folyamataiban kiszolgáltatott eszközként szerepeltek személyes adataim és az engem megillető jogokat nem tudtam gyakorolni, adataim, bizonyítékaim elvesztek, jogorvoslati jogaim ellehetetlenültek, cselekvési lehetőségeimet elvesztettem, amely tényeket az Ítéletek nem

vettek kellő súllyal figyelembe, amikor személyiségi jogi sérelem hiányában nem látták megállapíthatónak a kereseti követeléseimet.

IV/3.

*Az Alkotmánybíróság a 34/1992. (VI. 1.) Ab határozata 3.2. pontja szerint a nemzetközi jogösszehasonlítás is azt mutatja, hogy a modern jogokban a **nem vagyoni kártérítés a személyiség növekvő jogi (polgári jogi) elismerésén nyugszik, s hogy a jogintézmény az általános személyiségvédelem eszköze.** A személyiség ellen elkövetett sérelemokozások (az ún. iniuriák) történetileg is a bíró szabad belátásán alapuló, becsült összegű „büntetést” vontak maguk után a modern jogokat megelőző abban a korban, amikor a büntetés és a kártérítés éles megkülönböztetése még hiányzott. A klasszikus liberális kor a polgári jogot tiszta vagyoni jognak fogta ugyan föl, de már a századforduló idején a polgári jogban az autonómia biztosítását egyre erőteljesebben látták el a személyiségjogok is. Az ezekkel általánosodott személyiségvédelem a személyiség sérelmére a polgári jogon belül az erkölcsi kártérítéssel reagált, s ma már az egész világon megfigyelhető, hogy a **nem vagyoni kártérítés — kifejezetten erkölcsi értékalkotó feladatot is ellátva, összhangban a magyar Legfelsőbb Bíróság Irányelvében kifejtettekkel — a személyiségvédelmet szolgálja.***

Figyelemmel arra, hogy álláspontom szerint a tényállás során a személyes adatokat sértő adatkezelések kapcsán a személyiségi jogsértésre sor került, a kereseti kérelmem szerint a nem vagyoni kár igényről és a sérelemdíj igényről az Ítéletekben érdemi döntést kellett volna hozni.

Az Ítéletek álláspontom szerint az Alaptörvény II. cikkébe, továbbá a XXVIII. cikk (1) bekezdésébe és a Pp. 341. § (1) bekezdésébe és a Pp. 346. § (4)-(5) bekezdéseibe ütköző módon, az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdését és a Ptk. 2:43. § e) pontját a jogszabályi rendelkezéssel és a tisztelt Alkotmánybíróság gyakorlatával ellentétesen értelmezték és indokolták. Az Ítéletek szerint alperes ugyan egyes **személyes adatok védelméhez fűződő jogokat megsértette**, ezen jogsértések azonban **személyiségi jogaim megsértését nem eredményezték** a Ptk. 2:43. § e) pontja alapján. Álláspontom szerint az Ítéletekben megfogalmazott azon döntés, hogy személyes adataim védelméhez fűződő jogaim megsértése ellenére engem nem ért személyiségi jogsérelem, nincs összhangban az emberi méltósághoz fűződő jog védelmét biztosító Alaptörvény II. cikkével és a személyes adatok védelmét biztosító Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdésével, amely alapja a Ptk. 2:43. § e) pontjának. Az Ítéletek alapján sem az Alaptörvényben biztosított személyes adatok védelméhez fűződő jog, sem az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdése alapján a Ptk. 2:43. § e) pontjában meghatározott jog a gyakorlatban nem érvényesül, a bíróságok pusztán szubjektív megítélésének van alávetve, így kiüresedik, jogbizonytalanságot idéz elő, a személyes adatok megsértése szankció nélkül marad, én pedig, mint jogsérelmet szenvedő hatékony jogorvoslattal nem élhetek, ezek alapján pedig az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében meghatározott tisztességes eljáráshoz való jogom és az Alaptörvény II. cikkében biztosított emberi méltósághoz való jogom is sérül. A Ptk. 2:43. § e) pontjában meghatározott **jogszabályi rendelkezés alapján személyiségi jogsértés megállapíthatóságának nem feltétele az, hogy a személyes adatok védelméhez fűződő jogok megsértésének tényén felül a bíróság által megkívánt egyéb kellően súlyos feltételek is bekövetkezzenek.** Ezen Ítéletekben megkívánt feltétel nem szerepel tehát a Ptk. 2:43. § e) pontjának szövegében és az **Alaptörvény rendelkezése sem tartalmaz** utalást arra, hogy a jogsérelem csak a bíróságok által **kellően súlyosnak** ítélt személyes adatokkal való visszaélésekre vonatkoznának, így álláspontom szerint az Ítéletek ezen megállapításai és indokolásai is jogszerűtlenek, ami az Alaptörvény II. cikkébe és a XXVIII. cikk (1) bekezdésébe és a Pp. 341. § (1) bekezdésébe és a Pp. 346. § (4)-(5) bekezdéseibe is ütközik.

Álláspontom szerint ugyancsak sérti a tisztességes eljáráshoz való jogomat az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében és a Pp. 341. § (1) bekezdésében és a Pp. 346. § (4)-(5) bekezdéseiben meghatározottak szerint, hogy az Ítéletek jogszerű indokolás hiányában a személyes adataim védelmére vonatkozó a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés b) és d) pontjai, továbbá a Ptk. 2:52. § (1) bekezdésében és a GDPR 82. cikk (1) és (2) bekezdései szerint előterjesztett igényeimet elutasították, egyik sérelmemet sem vették figyelembe személyiségi jogsérelemként, ami az Alaptörvény II. cikkében biztosított emberi méltósághoz való jogomat is sérti. A perbeli tényállás szerint **konkrétan engem érintett** az alperes által jogellenes adatkezeléséből eredő **személyes adataim védelmét és véleménynyilvánításhoz való jogaimat sértő automatizált adatkezelése**. Az alperes adatkezelése révén konkrét, személyes adataim védelmét és véleménynyilvánításhoz való jogaimat sértő, **konkrét tényleges sérelmeim keletkeztek többek között:**

- érintetti joggyakorlási lehetőségeim ellehetetlenülése,
- személyes adataim elvesztése,
- egyéb jogorvoslati lehetőségek ellehetetlenülése bizonyítékok elvesztése miatt (pl. további jogvita kezdeményezése),
- bizonyítási lehetőségeim elvesztése: a kúriai ítélet 43-48. bekezdései alapján nem tudtam bizonyítani nem vagyoni káromat. Elvesztett bizonyítékaim miatt jelen perben is megnehezült kereseti kérelmeim bizonyítása, ami kereseti kérelmeim elutasítását eredményezte, éppen ezt kellett volna értékelni az Ítéletekben.
- [REDACTED] politikus Facebook oldalához való hozzáférés elvesztése,
- [REDACTED] politikus Facebook oldalán való hozzászólási lehetőség megszűnése.

Az Ítéletek ezen a sérelmeket nem vették figyelembe ezektől eltekintve jogszerűtlenül állapították meg, hogy személyiségi jogsérelem nem ért (kúriai ítélet 38. bekezdés), így Ptk. 2:51. § (1) bekezdés b) és d) pontjai, továbbá a Ptk. 2:52. § (1) bekezdésében és a GDPR 82. cikk (1) és (2) bekezdései szerinti igényeimet sem gyakorolhatom. **Álláspontom szerint az Ítéletek megállapítása akkor lett volna megalapozott, ha konkrét, engem érintő jogsérelmet nem tudtam volna igazolni a személyes adataim védelmét sértő adatkezelések kapcsán (pl. hiányos adatkezelési tájékoztató, aminek a perbeli adatkezelésre nincs kihatása, az adatkezelést nem érintette volna).** Figyelemmel arra, hogy engem **tényleges konkrét sérelmek értek** a személyes adataim védelme kapcsán így az Ítéletek mind döntésben (kúriai ítélet 38. bekezdés), mind pedig a hiányos, logikátlan, jogszabállyal ellentétes indokolások esetén az emberi méltósághoz való jogom az Alaptörvény II. cikkében, a tisztességes eljáráshoz fűződő jogom az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében és a Pp. 341. § (1) bekezdésében és a Pp. 346. § (4)-(5) bekezdéseiben meghatározott jogaim sérelmét eredményezték. Az Ítéletek csupán sablonos, jelen perben bemutatott sérelmeimhez nem kapcsolódó indokolásai és döntései (kereset elutasítása) a tisztességes eljáráshoz való jogaim és az emberi méltósághoz való jogom sérelmét eredményezték. Az Ítéletek a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés b) és d) pontjai, továbbá a Ptk. 2:52. § (1) bekezdésében és a GDPR 82. cikk (1) és (2) bekezdései szerinti kereseti kérelmeimmel érdemben a Pp. 341. § (1) bekezdésébe ütköző módon jogszabálysértő döntést hoztak, továbbá jogszabállyal ellentétes, hiányos, logikátlan indokolás alapján a Pp. 346. § (4)-(5) bekezdéseibe ütköző módon döntöttek, **azokból a téves feltevésből kiindulva, hogy engem a perbeli esetben személyiségi jogsértés nem ért.**

Jelen perben **nem csupán az adatkezelési szabályok elvont megsértése állapítható meg a tényállás és bizonyítékok alapján,** amely engem konkrétan és ténylegesen nem érint (pl. egy adatkezelési tájékoztatóban szereplő hiányosság), hanem az alperes által megsértett adatkezelési szabályok **ténylegesen az én személyes adataim védelméhez fűződő jogaim konkrét sérelmeivel jártak:**

- több száz személyes adatom tűnt el alperes rendszeréből,

- az érintetti jogaim gyakorlását alperes nem segítette elő,
- a személyes adataimhoz kapcsolódó tájékoztatáshoz, hozzáféréshez, helyesbítéshez, adathordozhatósághoz való jogaimat nem tudtam, nem tudom gyakorolni,
- további jogvitát ([REDACTED] politikus Facebook oldalához való jövőbeni hozzáférés érdekében) bizonyítékok hiányában nem tudok kezdeményezni,

amelyek által az Alaptörvény II. cikkében, továbbá a XXVIII. cikk (1) bekezdésében és a Pp. 341. § (1) bekezdésében és a Pp. 346. § (4)-(5) bekezdéseiben meghatározott jogaim sérültek.

Jelen perben felperesként, az elsőfokú eljárás során a tisztességes eljárást sértő módon alperes bizonyítási kötelezettségét figyelmen kívül hagyó pervezetést követően a nyilvánvaló tényekkel, bizonyítékokkal és jogi normákkal szembeni döntésre került sor. Az **eljáró bíróságokat mindvégig az a téves feltevés vezette, hogy a perbeli tényektől eltekintve engem személyes adataim védelmére, illetve véleménynyilvánítási jogaimat sértő jogsérelem nem ért, így valótlan, jogszerűtlen döntések születtek, téves és jogszerűtlen indokolás alapján.** Annak ellenére, hogy a jogerős ítélet az elsőfokú döntéssel ellentétesen megállapította alperes több személyes adataim védelmére vonatkozó jogsértését a kereseti kérelmem és a fellebbezésem alapján, azonban kereseti kérelmeim felől nem döntött (hozzászólások helyreállítása a tevékenységnaplóban, [REDACTED] facebook oldalához való hozzáférés helyreállítása, hozzászólási lehetőség biztosítása, korábbi nem sértő hozzászólások helyreállítása), egyes kérelmeimet elutasította (sérelemdíj, nem vagyoni kár), ezért a jogerős ítélet álláspontom szerint az Alaptörvény II. cikk, továbbá a XXVIII. cikk (1) bekezdésébe, a Pp. 341. § (1) bekezdésébe és a Pp. 346. § (4)-(5) bekezdéseibe ütközik. A kúriai ítélet megállapította, hogy a felülvizsgálati kérelmemben kifogásolt jogerős ítéleti rendelkezések részben tévesek (pl. az adatvédelem az adatok megsemmisítésére nem vonatkozik), részben még a jogerős ítélet által megállapított következtetésektől is tartózkodott (pl. politikus felhasználók léte, az adatkezelési folyamat két részre bontása, alperes adatkezelői, közös adatkezelői minőségének megállapítása), arra hivatkozva, hogy személyiségi jogi sérelem nem ért, így a kúriai ítélet álláspontom szerint az Alaptörvény II. cikkébe, továbbá a XXVIII. cikk (1) bekezdésébe és a Pp. 341. § (1) bekezdésébe és a Pp. 346. § (4)-(5) bekezdéseibe ütközik.

A jogerős ítélet számomra érthetetlen módon az Alaptörvény II. cikkébe, továbbá a XXVIII. cikk (1) bekezdésébe és a Pp. 341. § (1) bekezdésében és a Pp. 346. § (4)-(5) bekezdéseiben ütközően úgy hagyta jóvá a kereset elutasításáról szóló elsőfokú döntést, hogy a keresettel egyezően – a tevékenységnapló kapcsán helyesen – **megállapította alperes felelősségét, elmarasztalta alperest számos adatvédelmi rendelkezés megsértése miatt, azonban a sérelem orvoslásáról a kereseti kérelmeimmel ellentétesen nem rendelkezett és ennek hiányáról jogszerű indokolást sem adott.** Az Ítéletek a politikus felhasználó által alkalmazható döntési eszköz (letiltás, blokkolás) megfeleltetését (jövőre nézve általános eltiltás lehetősége, múltira vonatkozóan a nem sérelmes hozzászólások automatikus törlése) nem vizsgálták, a **sérelem orvoslásáról a kereseti kérelmeimmel ellentétes módon** (többek között hozzászólások helyreállítása, [REDACTED] politikus oldalához való hozzáférés helyreállítása, politikus felhasználók által jövőre nézve általános eltiltás lehetősége és a múltira vonatkozó valamennyi hozzászólás automatikus törlése, sérelemdíj) **nem rendelkeztek.** A jogerős ítélet a **tényekkel, bizonyítékokkal szemben döntött** (pl. nincsenek politikus felhasználók, a felhasználók önálló döntést hoznak más felhasználók hozzászólásaival szemben), vagy **nem döntött** (hozzászólások helyreállítása tevékenységnapló kapcsán, [REDACTED] facebook oldalához való hozzáférésre helyreállítására kötelezés, nem jogszerűtlen korábbi hozzászólások nyilvánosság számára történő helyreállításra kötelezés, véleménynyilvánításhoz való jog sérelme), az igényelt jogorvoslati eszközök közül csupán a sérelemdíjra vonatkozó indokolást adott, **jogszerűtlen módon elbagatelizálta a sérelmet,**

sematikus, jelen perre nem vonatkozó indokolást adott, ami miatt álláspontom szerint az Alaptörvény II. cikkébe, a XXVIII. cikk (1) bekezdésébe, a Pp. 341. § (1) bekezdésébe és a Pp. 346. § (4)-(5) bekezdéseibe ütközik. A kúriai ítélet konkrét személyiségi jogi sérelmem hiányára jogszerűtlenül hivatkozva a jogerős ítélet imént írt kérdéseivel nem foglalkozott (kúriai ítélet 38. bekezdés), a véleménynyilvánításhoz való jog sérelme körében lentebb részletesen bemutatva jogszerűtlen következtetést és indokolást adott és ebből adódóan a jogsérelem orvoslásáról sem döntött, amivel a Pp. 341. § (1) bekezdését és a Pp. 346. § (4)-(5) bekezdéseit is sértette az Alaptörvény II. cikkébe és a XXVIII. cikk (1) bekezdésébe ütköző módon.

Az érintetti jogaimat, amint azt a keresetben előadtam és igazoltam, alperessel szemben a kereset beadását megelőzően nem tudtam gyakorolni, álláspontom szerint az érintetti jogaimat (többek között a GDPR 12. cikk (1)-(2) bekezdés továbbá GDPR 13. cikk, GDPR 15. cikk, GDPR 16. cikk, GDPR 20. cikk) a **per során előterjesztettem** ezen érintetti jogaimra vonatkozó kérelmek szerepelnek az elsőfokú eljárás során tett nyilatkozataimban, így e tekintetben a jogerős ítélet 60. bekezdésében szereplő megállapítást **kifogásolom, miszerint a GDPR 15. 16., 20. cikkében foglalt jogaimat ne gyakoroltam volna, e tekintetben megfelelő indokolást nem tartalmaz, alperes a mai napig nem teljesítette, mivel az érintett adatok nagyrészt törölődtek. Álláspontom szerint azonban alperes a [REDACTED] Facebook oldalához való hozzáférést teljesíteni tudná, továbbá a jövőre nézve az automatizált adatkezelés és döntési következmények megfelelő beállításával biztosítani tudná a GDPR rendeletnek és a véleménynyilvánításhoz való jogoknak történő megfelelést.** Az ítéletek e vonatkozásban az emberi méltósághoz való jogom megsértése miatt az Alaptörvény II. cikkébe és a tisztességes eljáráshoz való jogom megsértése miatt Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésébe ütköző döntést eredményez a Pp. 341. § (1) bekezdése miatt, figyelemmel arra, hogy kereseti kérelmeimet nem vizsgálta és nem is döntött teljeskörűen:

- elveszett adatok (hozzászólások) helyreállítása
- [REDACTED] politikus facebook oldalához való hozzáférés helyreállítására kötelezés
- véleménynyilvánításhoz való jog, a hozzászólásaim jövőbeni megtételére vonatkozó vizsgálata a személyiségi jogi sérelemhez kapcsolódóan
- a jövőben politikus felhasználók esetén általános tiltó, blokkoló funkció használatának mellőzése.

és a Pp. 346. § (4)-(5) bekezdései megsértése miatt, hiszen az Ítéletek sem a kereseti kérelmeim vonatkozásában nem tartalmaznak teljeskörű indokolást (egy részéről nem hoztak döntést), továbbá téves, sematikus, jelen perre nem vonatkozó jogszerűtlen indokolást tartalmaznak a sérelem hiányával kapcsolatban.

Az Ítéletek szerint alperes személyes adatok védelmére vonatkozó jogsértések miatti felelőssége megállapítható volt, ennek ellenére kereseti kérelmeim felől nem döntött (hozzászólások helyreállítása a tevékenységnaplóban, [REDACTED] facebook oldalához való hozzáférés helyreállítása, hozzászólási lehetőség biztosítása, korábbi nem sértő hozzászólások helyreállítása), egyes kérelmeimet elutasította (sérelemdíj, nem vagyoni kár) a **sérelem orvoslása iránt a kereseti kérelmeim ellenére nem intézkedett** sem az Ítéletábla sem pedig a Kúria. Az Ítéletek azáltal, hogy a jogsérelmet kereseti és fellebbezési kérelmem szerint a tények, bizonyítékok és jogszabályi rendelkezések alapján részben megállapítja, azonban a jogsérelmet nem orvosolja, és ezek megfelelő indokát sem adja, ami miatt az ítéletek alaptörvény-ellenessége megállapítható az Alaptörvény II. cikke, továbbá a XXVIII. cikk (1) bekezdése és a Pp. 341. § (1) bekezdése és a Pp. 346. § (4)-(5) bekezdései alapján. A **2022. október 21. napján kelt jogszerű keresetváltoztatásomban többek között személyes**

adataim helyreállítását is kértem, amely kérelemről, orvoslási lehetőségről a jogerős ítélet nem tartalmaz döntést, a kúriai ítélet pedig érdemben nem foglalkozott vele:

„Kérem, hogy a tisztelt Törvényszék kötelezze alperest, hogy az általa üzemeltetett Facebook informatikai rendszerben a „Beállítások, adatvédelem” menüponton belül „Az információid” rész alatt a „Hozzáférés az adataidhoz” alpontban lévő „A saját információid” rész alatt „Tevékenységeid a Facebookon” oldalon belül a „Hozzászólások” alpontban hozzáférhető „Tevékenységnapló” alatt található lentebb részletesen felsorolt 110 esetben törölt hozzászólásaim címzettjeire vonatkozó információkat és magukat a hozzászólásaimat, valamint ugyancsak a „Tevékenységnapló”-ban lentebb azonosított 436 esetben a hozzászólásaim tartalmát 15 napon belül állítsa helyre.”

Kértem továbbá [REDACTED] **politikus Facebook oldalához való hozzáférés helyreállítását és a jövőbeni általános, tiltó, blokkoló lehetőség alkalmazásának megtiltását** közszereplő politikusok oldalához kapcsolódóan a jogszerű véleménynyilvánítás kereteinek jövőbeni biztosítása érdekében:

*„A korábbi kérelmem szerint továbbra is kérem egyúttal pontosítom, hogy [REDACTED] mint **politikus Facebook oldalához való hozzáférést 15 napon belül állítsa helyre alperes, és tiltsa el alperest a jövőre nézve attól, hogy bármely politikus, mint közéleti szereplő esetén az érintett oldalak szerkesztői, moderátorai, adminisztrátorai a letiltás, illetve a véleménynyilvánításhoz való jog sérelmével járó egyéb általános tiltó lehetőséget alkalmazzanak, ezáltal sértve véleménynyilvánításhoz való jogomat.**”*

Nem vizsgálták az Ítéletek a kereseti kérelmeimtől eltérően, álláspontom szerint az Alaptörvény II. cikkébe és a XXVIII. cikk (1) bekezdésébe és a Pp. 341. § (1) bekezdése és a Pp. 346. § (4)-(5) bekezdéseibe ütköző módon azt sem, hogy a Ptk. 2:42. § (1) bekezdése megfogalmazása körében a véleménynyilvánításhoz való jog korlátozása – a hozzászóláshoz való jogom korlátozásaként – miért nem jöhet szóba (31-32. bekezdések szerint)? Álláspontom szerint a **hozzászóláshoz való jogaim megsértése személyiségi jogi sérelmet is eredményezett a Ptk. 2:42. § (1) bekezdése alapján nem nevesített személyiségi jogként, hiszen a véleménynyilvánítás joga, mint jelen perben bemutatott hozzászóláshoz való jog körében egyértelműen nem vagyoni jog, hanem személyhez kapcsolódik, személyiségi jog körében vizsgálható.** A véleménynyilvánításhoz való jognak nem csupán a Kúria 31-32. bekezdéseiben ismertetett alkotmányos szerepe van. Nem vitatom az alkotmányos véleménynyilvánításhoz való jog kereteit és funkcióit, aminek megsértését szintén kifogásoltam a keresetben, azonban a **„véleménynyilvánításhoz való jog” megsértését polgári jogi személyhez fűződő joghoz kapcsolódóan is kellett volna az eljáró bíróságoknak vizsgálnia kereseti kérelmem alapján a Ptk. 2:42. § (1) bekezdése megfogalmazása körében, mint a keresetben és beadványaimban bemutatott hozzászóláshoz való jog megsértéseként értelmezve.** Ezen személyiségi jogként is értelmezhető véleménynyilvánításhoz való jog, mint hozzászóláshoz való jog nem lett vizsgálva. A kúriai ítélet 31. bekezdés utolsó mondatában hivatkozik a tisztelt Alkotmánybíróság több megállapítására, többek között arra, hogy a véleménynyilvánításhoz való jog **az egyén önkifejezését biztosítja**, ami szintén ezt az érvelést támasztja alá, miszerint személyiségi jogsértést eredményez. Álláspontom szerint a Ptk. 2:42. § (1) bekezdésében említett „személyiség”-em részét képezi a véleménynyilvánítás szabadsága is, így ezen véleménynyilvánításhoz való jogom tiszteletben tartása egyúttal a személyiségiem tiszteletben tartását is magában foglalja. A Ptk. 2:42. § (1) bekezdésében meghatározott **„...a másokkal való – bármilyen módon, illetve eszközzel való – kapcsolattartás”** is egyértelműen a véleménynyilvánításhoz való jog részét képezi, így a személyiségi jog körében (is) értékelendő.

A Ptk. 2:43. §-ben nevesített személyiségi jogok nem képeznek taxatív felsorolást. Önmagában az, hogy a véleménynyilvánításhoz való jog kiemelten védett alkotmányos érték, amit nem vitatok, nem jelenti azt, hogy a Ptk. 2:42. § (1) bekezdése körében ne lehetne vizsgálható és értékelhető a személyiségi jogom megsértése körében, hiszen a jogszabály szövege alapján álláspontom szerint erre kell következtetni. Amennyiben a jogalkotó nem kívánta volna a véleménynyilvánításhoz való jogot a személyiségi jogok körébe vonni, úgy ilyen irányba kellett volna meghatározni a Ptk. 2:42. § (1) bekezdését, vagy a megfogalmazás ellenére egyértelműen kizárni ebből a körből a véleménynyilvánításhoz való jogot. Tekintettel arra, hogy a Ptk. 2:42. § (1) bekezdésében megfogalmazott világos jogszabályi rendelkezés ellenére a Kúria ettől eltérő döntést hozott a véleménynyilvánításhoz való jogom, mint hozzászóláshoz való jogom kapcsán, e tekintetben megfelelő indokolást, jogi érvelést nem tartalmaz, ezáltal az Alaptörvény II. cikkébe és a XXVIII. cikk (1) bekezdésébe és a Pp. 341. § (1) bekezdésébe és a Pp. 346. § (4)-(5) bekezdéseibe ütközik.

Az Ítéletek az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésében és az Európai Unió Alapjog Charta 11. cikk (1) bekezdésében megállapított **véleménynyilvánításhoz** való jogom korlátozása, ellehetetlenítése kapcsán lényegében indokolást, jogi érvelést nem tartalmaznak, ezáltal Alaptörvény II. cikkébe, továbbá a XXVIII. cikk (1) bekezdésébe és a Pp. 341. § (1) bekezdése és a Pp. 346. § (4)-(5) bekezdéseibe ütköznek. A tények, bizonyítékok és jogszabályi rendelkezések és kereseti, fellebbezési kérelem ellenére nem tartalmaznak döntést, indokolást a véleménynyilvánításhoz fűződő jog megsértése és a kereseti kérelmeim teljesíthetősége kapcsán (hozzáférés helyreállítása [REDACTED] politikai facebook oldalához, jövőbeni blokkolás, tiltás tilalma a politikai felhasználók esetén). Nem vizsgálják az Ítéletek ebben a körben azt, hogy a véleménynyilvánításhoz való jog megfelelő alkalmazása körében alperest milyen felelősség terheli a közszereplő politikai Facebook oldal felhasználói számára olyan eszköz, mint döntési csomag (letiltás, blokkolás) biztosítása kapcsán, aminek következtében az érintett felhasználó **korábbi – nem kifogásolt – nyilvános hozzászólásai is automatikusan eltűnnek, majd törölődnek**. Szintén nem vizsgálták és értékelték az Ítéletek, hogy közszereplő politikai Facebook oldaláról a **jövőre nézve jogszerűen letilthat-e, blokkolhat-e meghatározott felhasználót**, úgy hogy az adott Facebook felhasználó számára láthatatlanná válik a közszereplő politikai facebook felhasználó? Álláspontom szerint alperes nyilvánvalóan nem biztosíthat ilyen döntési eszközöket politikai felhasználók számára. Az Alaptörvényben IX. cikk (1) bekezdésében és az Európai Unió Alapjog Charta 11. cikk (1) bekezdésében megállapított szabad **véleménynyilvánításhoz való jogom sérelmét meg kellett volna az Ítéletekben állapítani és a kereseti kérelmeimről döntést hozni** (politikai Facebook oldalához való hozzáférés helyreállítása, véleménynyilvánításhoz való jogot sértő döntési eszközök alkalmazásának tiltása). Az iménti kérelem teljesítésének semmilyen akadálya nem lett volna az Ítéletek esetén és az következett is volna a jogsérelem jogszerű megállapításából, mindezek ellenére erről az Ítéletek jogszabálysértő módon nem rendelkeztek, indokolást nem tartalmaznak, így az Ítéletek e vonatkozásban is az Alaptörvény II. cikkébe, továbbá a XXVIII. cikk (1) bekezdésébe és a Pp. 341. § (1) bekezdése és a Pp. 346. § (4)-(5) bekezdéseibe ütköznek.

A kúriai ítélet (22-26. bekezdéseiben) álláspontom szerint jogszerűtlenül zárta ki, hogy **Alaptörvényre, Alapjogi Chartára hivatkozva döntsön a kereseti kérelmekről**, noha ezt a korábban eljáró bíróságok nem nyilvánították ki. Sem anyagi sem eljárási jogszabály nem tiltja, hogy jogot alapítsak akár az Alaptörvényre, akár az Alapjogi Chartára, különben ezen jogi normák alacsonyabb jogszabályi szinten való megismétlésére lenne szükség. Amennyiben nem alapíthatnék jogot Alaptörvény, vagy az Alapjogi Charta rendelkezéseire, úgy ezen szabályok nem létezők volnának a magyar jogszolgáltatás számára. A kúriai ítélet indokolása szerint egyébként a GDPR rendeletre sem lehetett volna hivatkoznom. Álláspontom szerint nem

jogszerűtlen kereseti kérelmet akár az Alaptörvényre, akár az Alapjogi Chartára hivatkozva előterjeszteni. Az kúriai ítélet ezen megállapítása is az Alaptörvény II. cikkébe, továbbá a XXVIII. cikk (1) bekezdésébe és a Pp. 341. § (1) bekezdése és a Pp. 346. § (4)-(5) bekezdéseibe ütköznek.

Sérelemdíj, illetve nem vagyoni kár igényem elutasítása kapcsán a fentiekben írtakon túl kifogásolom, hogy a jogerős ítélet a GDPR 32. cikk (2) bekezdés és 4. cikk 12. pontja rendelkezéseivel alapvetően ellentétes, megalapozatlan, így súlyosan jogsértő megállapításokat vettek alapul, miszerint a személyes adatok védelme alapvetően a külső védelemre vonatkozik. Megjegyzem, hogy a kúriai ítélet is tévesnek tartja ezt a felfogást, ennek ellenére további jelentőséget nem tulajdonít neki, mivel jogszerűtlen módon abból indul ki, hogy sérelmem nem keletkezett, így igényem sem lehet. Az Ítéletek álláspontom szerint ezen okból is Alaptörvény II. cikkébe, továbbá a XXVIII. cikk (1) bekezdésébe és a Pp. 341. § (1) bekezdése és a Pp. 346. § (4)-(5) bekezdéseibe ütköznek, sértik a tisztességes eljáráshoz való jogom, a tényekkel, bizonyítékokkal és a GDPR 32. cikk (2) bekezdés és a GDPR 4. cikk 12. pontjába ütköznek.

Álláspontom szerint a saját személyes adataim megértéséből eredő **személyiségi jogi igényeim** egyértelműen megállapíthatók és az **igényelt sérelemdíj, nem vagyoni kár** megítélhető lett volna. A konkrét, valós sérelmeket az elsőfokú eljárás során bemutattam, néhány megállapítást kiemelek ezek közül, nem kívánva ezen sérelmek megtapasztalását, hangsúlyozva, hogy **elvont, „bagatel” sérelmekről nincs szó:**

- a törölt adatok miatt **kiszolgáltatott, megalázott helyzetbe** kerültem, lényegében egy tárgyként és nem emberként vagyok kezelve alperes rendszerében, amikor megfelelő tájékoztatás nélkül tűntek el a hozzászólásaim.
- **megbélyegzettség** érzése, magyarázkodás más facebook felhasználók felé, illetve a per során alperesi jogi képviselő felé, miszerint a tisztességességem, jogkövető magatartásom kérdőjeleződött meg elsősorban azáltal, hogy közszereplő politikus oldaláról törölődtek hozzászólásaim, kerültem letiltásra, blokkolásra.
- **bizonyítékaim tájékoztatás nélkül automatikusan elvesztek**, ami miatt a mai napig nem tudok további jogorvoslatot kezdeményezni, pert indítani annak megállapítása érdekében, hogy hozzászólásaim nem voltak jogsértők, nem ütköztek alperes Felhasználói Feltételeibe, [REDACTED] politikus Facebook oldalához való hozzáférés helyreállítása érdekében. Jelen eljárásban, illetve bármely más eljárás során (pl. büntető, fegyelmi, méltatlansági) nem tudom igazolni állításaimat, bizonyítani azt, hogy nem azért került sor az adataim törlésére, mert bűncselekményt, fegyelmi, méltatlansági eljárás alapjául szolgáló cselekményt követtem el. Eljárások indításának lehetősége nem évült el (minimálisan 3 év).
- a törölt hozzászólások miatt **érintetti jogaimat** (többek között a GDPR 12. cikk (1)-(2) bekezdés továbbá GDPR 13. cikk, GDPR 15. cikk, GDPR 16. cikk, GDPR 20. cikk) **nem tudom gyakorolni.**
- a törölt hozzászólások miatt **nem tudom egyéb jogaimat (jogorvoslathoz való jog [REDACTED] Facebook oldalához való hozzáférés helyreállítása érdekében) gyakorolni**, így nem tudom vitássá tenni azt, hogy a hozzászólásaimban szereplő véleményem nem volt jogszerűtlen, így a közszereplő politikus alaptalanul, jogszerű indok nélkül törölte azokat, blokkolt, tiltott le Facebook oldaláról.
- [REDACTED] politikus Facebook oldalán megjelenő **közérdeklődésre számot tartó információktól továbbra is jogszerűtlenül el vagyok zárva, ezekkel kapcsolatban véleményemet nem tudom kifejtetni, hozzászólni nem tudok.**
- a fentiek miatt **feszültség, félelem** határozza meg a mindennapjaimat.
- tudomást szerezve a biztonsági kockázatokról, adatvédelmi incidensről a **Facebookon folytatott tevékenységemet lényegében megszüntettem.**

- törölt hozzászólásaim nem állíthatók helyre.

Álláspontom szerint a fentiek alapján a kereseti kérelmeimben előadott **nem vagyoni kár, személyiségi jogi jogsérelem ért**, így figyelemmel a jogsértés megállapítására végső soron az Ítéltábla és a Kúria feladata lett volna a kereseti kérelmek szerint a jogsérelem orvoslása iránt intézkedni, ennek hiányában következmény nélkül marad a jogsérelem, alperes tovább folytatja jogsértő tevékenységét, adatkezeléseit. Az Ítéletek nem tartalmaznak indokolást arra nézve, hogy melyik sérelmem miért nem konkrét, miért tekinthető bagatelnek, miért nem került sor sérelemre személyiségi jogi jogsértésre? Alperes főtevékenységként személyes adatok nagyszámú kezelését végzi, amelyből jelentős profitra tesz szert, így tőle fokozottan elvárható lenne az adatvédelmi és más alkotmányos (véleménynyilvánításra vonatkozó) szabályok szigorú betartása, és a rendszerének ennek megfelelő fejlesztése. Alperes az Ítéletekben meghatározott következmény nélkül nem hozott intézkedést a hasonló jogsérelmek jövőbeni elkerülése érdekében, így a keresetben, majd a fellebbezésben kért, sérelmeim orvoslására nem került sor.

Az Ítéletek döntései a **sérelemdíj, nem vagyoni kár** vonatkozásában nem állnak összhangban sem a GDPR rendeletben, (82. cikk (1)-(2) bekezdés) sem a Ptk. 2:52. § (1) bekezdésében foglaltakkal, így álláspontom szerint Alaptörvény II. cikkébe, továbbá a XXVIII. cikk (1) bekezdésébe és a Pp. 341. § (1) bekezdése és a Pp. 346. § (4)-(5) bekezdéseibe ütköznek. Álláspontom szerint a személyiségi jogsértést a perben előadottak, illetve a fentiekben részletezett körülményeket figyelembe vétele, kifejezetten kiemelt súllyal kellett volna megállapítani. A sérelemdíjnak ugyanis nem pusztán reparációs, hanem repressziós célzata és funkciója is van (Kúria Pfv.IV.22.098/2016/6.). Jelen perben megállapított jogsérelem orvoslására a Pp. 341. § (1) bekezdésébe ütköző módon nem került sor, így a rendelkezésre álló tényekkel, bizonyítékokkal, illetve a GDPR 82. cikk (1)-(2) bekezdése és a Ptk. 2:43. § e) pontja, Ptk. 2:52. § (1) bekezdésében írt jogszabályi rendelkezésekkel ellentétes döntések az Alaptörvény II. cikkébe, továbbá a XXVIII. cikk (1) bekezdésébe és a Pp. 341. § (1) bekezdése és a Pp. 346. § (4)-(5) bekezdéseibe ütköznek, a tisztességes eljáráshoz való jogomat sértik. A további jogsérelem elkövetésétől alperes nincs visszatartva, megfelelő következmények hiányában.

A kúriai ítélet a tisztelt Alkotmánybíróság jelen alkotmányjogi panaszban előadott jogorvoslati figyelembe vétele nélkül megfelelő hivatkozási alap lesz bármely adatkezelő számára, hogy a GDPR fenti rendelkezéseinek megsértése nem jár a Ptk. 2:43. § e) pontjában foglaltak megsértésével, nem okoz személyiségi jogi sérelmet, abban az esetben sem, ha további érintetti joggyakorlás és más jogorvoslat ellehetetlenülését is eredményezi, így az Ítéletek szerint személyiségi jogi sérelmet nem szenvedő érintettek megfelelő jogi eszközök nélkül maradnak. Felmerül a kérdés, hogy ilyen kúriai ítélet mellett miért van szükség az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdésében és annak alapján a Ptk. 2:42. § (1) bekezdésében, Ptk. 2:43. § e) pontjában foglalt szabályokra, ha az érintettek személyes adataik védelmének sérelmét jelentő személyiségi jogainak megsértése esetén személyiségi jogi védelemre hasonló esetekben nem számíthatnak?

Az Ítéletek szerint nem ért személyiségi jogi sérelem, se nem vagyoni kár, amely megfelelő érdemi indokolás nélküli döntéseket – különösen is az ellentétes szövegű jogszabályi rendelkezés (Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdés, Ptk. 2:42. § (1) bekezdés, Ptk. 2:43. § e) pontja, Ptk. 2:52. § (1) bekezdése, GDPR 82. cikk (1)-(2) bekezdése) miatt – nem tudok elfogadni, ezen döntések Alaptörvény II. cikkébe, továbbá VI. cikk (3) bekezdésébe, továbbá a XXVIII. cikk (1) bekezdésébe ütköző módon is alaptörvény ellenesek. Az Ítéletek Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésébe és a Pp. 341. § (1) bekezdése és a Pp. 346. § (4)-(5) bekezdéseibe ütköző módon nem indokolták meg többek között azt, hogy

- a több mint 400 kommentem tájékoztatás nélküli végleges elvesztése,
- az érintetti joggyakorlás (többek között a GDPR 12. cikk (1)-(2) bekezdés továbbá GDPR 13. cikk, GDPR 15. cikk, GDPR 16. cikk, GDPR 20. cikk) ellehetetlenülése;
- további joggyakorlás ellehetetlenülése (politikus felhasználóval szemben nem tudom vitássá tenni azt, hogy jogszerűtlen indok alapján döntöttek blokkolásomról, letiltásomról és ennek hiányában nem tudom kérni a felhasználói oldalához való hozzáférés helyreállítását sem),
- [REDACTED] politikus Facebook oldalán megjelenő **közérdeklődésre számot tartó információktól továbbra is jogszerűtlenül el vagyok zárva, ezekkel kapcsolatban véleményemet nem tudom kifejtetni.**
- az – esetleges további eljárásban velem szemben felhasználható – bizonyítékaim tájékoztatás nélküli elvesztése (esélyem sem volt mentésükre),
- a fentiekből adódó feszültség, félelem, kiszolgáltatottság, megalázottság, megbélyegzettség érzése,

miért nem eredményez személyiségi jogi jogsértést, nem vagyoni kárt?

Álláspontom szerint a fent írtak alapján az Ítéletek az Alaptörvény II. cikkébe, továbbá a VI. cikk (3) bekezdésébe és az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésébe ütköző módon téves jogi álláspontot és nem megfelelő indokolást, ezért összességében nem megfelelő döntést tartalmaznak:

- a jogerős ítélet az alperes adatkezelői, közös adatkezelői minőségével,
- a jogerős ítélet az adatkezelés fázisokra bontásával,
- az Ítéletek a személyiségi jog megsértésével Ptk. 2:43. § e) pontja
- az Ítéletek a sérelemdíj megítélhetőségével a Ptk. 2:52. § (2) bekezdés
- az Ítéletek a GDPR 82. cikk (1)-(3) bekezdései szerinti nem vagyoni kártérítés megállapíthatóságával
- a sérelem igazoltságával, bizonyítottságával
- személyes adatok védelmének céljával (nem csupán a bizalmasságot, hanem rendelkezésre állást érintő cselekményekre is vonatkozik)

kapcsolatban. A kúriai ítélet (29), (33), (34), (35), (39), (46) mindezek ellenére megfelelőnek tartotta a jogerős ítélet döntését és indokolását.

V. Véleménynyilvánításhoz való jog és az emberi méltósághoz való jog sérelme

Az Ítéletek jelen részben lentebb részletezett megállapításai alapján az Alaptörvény Szabadság és Felelősség címének IX. cikk (1) bekezdésében és az Európai Unió Alapjogi Charta 11. cikk (1) bekezdésével biztosított **véleménynyilvánításhoz való jogom és az Alaptörvény Szabadság és Felelősség címének II. cikkében meghatározott emberi méltósághoz való jogom sérült.**

V/1.

A véleménynyilvánítás szabadságának lényege a gondolatok és álláspontok kifejezésének lehetőségében, a vélemény kinyilvánításának pusztá tényében ragadható meg, tekintet nélkül a vélemény tartalmára, „ez a jogegyüttes teszi lehetővé az egyén megalapozott részvételét a társadalmi és politikai folyamatokban [30/1992. (V. 26.) AB határozat]. Az Alkotmánybíróság fenntartotta azon értelmezését, mely szerint a vélemény szabadsága a kommunikációs jogok anyajoga, „amely egyrészt az egyén önkifejezését, [...] másrészt az egyénnek a társadalmi és politikai folyamatokban való tevékeny és megalapozott részvételét biztosítja.” [18/2004. (V.25.) AB határozat, ABH 2004, 303, 305.]

A 3263/2018 (VII. 20.) AB határozat 30. bekezdése szerint: 1. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint alkotmányjogi panasz alapján „a bírói döntésben foglalt jogértelmezés Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálja, azt, hogy a jogszabály alkalmazása során a bíróság az Alaptörvényben biztosított jogok alkotmányos tartalmát érvényre juttatja-e. Ha a bíróság az előtte fekvő, alapjogilag releváns ügy alapjogi érintettségére tekintet nélkül járt el, és az általa kialakított jogértelmezés nem áll összhangban e jog alkotmányos tartalmával, akkor a meghozott bírói döntés alaptörvény-ellenes” {3/2015. (II. 2.) AB határozat, Indokolás [18]}.

A 3263/2018 (VII. 20.) AB határozat 31. bekezdése értelmében Az Alkotmánybíróság nem vonhatja el az ítélkező bíróságok hatáskörét az előttük fekvő tényállás elemeinek átfogó mérlegelésére, csupán a mérlegelés alapjául szolgáló jogértelmezés Alaptörvénnyel való összhangját, illetve a mérlegelés alkotmányossági szempontjainak a megtartását vizsgálhatja felül.

A 3263/2018 (VII. 20.) AB határozat 35. bekezdése alapján a 7/2014. (III. 7.) AB határozat még a büntetőjoginál enyhébb szankciókkal fenyegető polgári jogi szabályok alkotmányossága körében is hangsúlyozta, hogy „a közügyekkel összefüggésben megfogalmazott, közhatalmat gyakorló személyre vagy közszereplő politikusra vonatkozó, értéktételezést kifejező véleménynyilvánítás főszabály szerint polgári jogi felelősségre vonásnak sem lehet alapja”. Az Alkotmánybíróság ugyanakkor rámutatott arra is, hogy a szólásszabadság e körben sem korlátlan. Egyrészt a „közhatalmat gyakorló személyeket és a közszereplő politikusokat is megilleti a személyiségvédelem, ha az értéktételezést a személyüket nem a közügyek vitatása körében, nem közéleti tevékenységükkel, hanem *magán- vagy családi életükkel* kapcsolatban érinti”. Másrészt meg kell hajlania a szólásszabadságnak az *emberi méltóság* előtt akkor is, amikor a megfogalmazott vélemény nem pusztán nevesített személyiségi jogokat sért, hanem – az érintett személy ember mivoltának semmibevételével – az emberi méltóság korlátozhatatlan aspektusába ütközik (Indokolás [61]–[62]).

Az Alkotmánybíróság gyakorlatában a véleménynyilvánítás szabadsága kiemelten védett alkotmányos érték. A demokratikus jogállamokban ugyanis alapvető követelmény, hogy a társadalom valamennyi polgára szabadon fejthesse ki gondolatait, szabadon válhasson a közvélemény alakítójává. A társadalmi és politikai, vagyis a közéleti viták szabadsága és sokszínűsége nélkül ugyanis nincsen szabad közvélemény és nincsen demokratikus jogállam {7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [39]}.

Az Alkotmánybíróság már korai gyakorlatában hangsúlyozta, hogy a szabad véleménynyilvánítás a demokratikus közvélemény kialakításának és fenntartásának kiemelt garanciája, amely egyben a pluralizmuson alapuló társadalom nélkülözhetetlen forrása. Történelmi tapasztalat ugyanis, hogy „mindannyiszor, amikor a véleménynyilvánítás szabadságát korlátozták, sérelmet szenvedett a társadalmi igazságosság, az emberi kreativitás, csökkent az emberben rejlő képességek kibontakozásának lehetősége. A káros következmények nem csupán az individuum, hanem a társadalom életében is megmutatkoztak és az emberiség fejlődésének sok szenvedéssel járó zsákutcájához vezettek. Az *eszmék, nézetek* szabad kifejtése, a *mégoly népszerűtlen vagy sajátos elképzelések* szabad megnyilvánulása a *fejlődni képes és valóban eleven társadalom létezésének alapfeltétele*” [30/1992. (V. 26.) AB határozat, ABH 1992, 167, 170–171].

A véleménynyilvánítás szabadságának alkotmányos határait ezért úgy kell meghatározni, hogy azok a véleményt nyilvánító személy alanyi joga mellett a közvélemény kialakulásának, illetve

szabad alakításának az érdekét is figyelembe vegyék {3001/2018. (I. 10.) AB határozat, Indokolás [20]–[21]}.

Az Alkotmánybíróság több mint két évtizede következetesen követett értelmezése szerint a véleménynyilvánítás szabadsága akkor követel kiemelt védelmet „amikor közügyeket és a közhatalom gyakorlását, a közfeladatot ellátó, illetve a közéletben szerepet vállaló személyek tevékenységét érinti. [...] A demokratikus társadalom létezésének és fejlődésének nélkülözhetetlen eleme [ugyanis] a közügyek vitatása, amely feltételezi a különböző politikai nézetek, vélemények kinyilvánítását, a közhatalom működésének bírálatát” [36/1994. (VI. 24.) AB határozat, ABH 1994, 219, 228.; lásd még: 57/2001. (XII. 5.) AB határozat, ABH 2001, 484, 494.]

Az Alkotmánybíróság tehát – egyezően az EJEB gyakorlatában megjelenő szempontokkal – elismerte gyakorlatában, hogy „valamennyi közéleti párbeszéd igényt tarthat a közéleti vitákat és a közügyek vitatását megillető alapjogi védelemre” {14/2017. (VI. 30.) AB határozat, Indokolás [27]}.

Kifejezetten továbbra is hangsúlyozom, hogy [REDACTED] Budapest főpolgármestere, közszereplő politikus facebook oldalán a közéleti témájú bejegyzésekhez kapcsolódó hozzászólásaim nem irányultak [REDACTED] magán, illetve családi életére, illetve emberi méltósága sérelmét sem eredményezte, hanem közéleti, közügyek vitatásával, saját véleményemmel volt kapcsolatos. Ennek ellenére [REDACTED] facebook oldalán megjelent bejegyzésekhez kapcsolódóan közzétett valamennyi hozzászólásom törlődött a nyilvános oldalakról, amely bejegyzések vitaindító tartalma miatt azokhoz mások is hozzászóltak, különböző reakciókat intéztek. A [REDACTED] politikus facebook oldaláról való letiltást követően meg lettem fosztva attól a lehetőségtől, hogy [REDACTED] politikus napi rendszerességgel nyilvánosan közzétett közéleti bejegyzéseihez a többi facebook felhasználóhoz hasonlóan hozzászóljak. [REDACTED] politikus facebook oldalával kapcsolatos blokkolást követően számomra láthatatlanná vált [REDACTED] politikus a facebook rendszerben. Az Ítéletek a véleménynyilvánításhoz való jogomat érintő kérelemmel érdemben nem foglalkoztak, erre irányuló kereseti kérelmeimet nem bírálták el.

Álláspontom szerint alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, hogy polgári jogi jogviszony keretében a közösségi médiatartalom szolgáltató által szabályozott folyamat (letiltás, blokkolás) következtében elveszett hozzászólásaim véleménynyilvánításhoz való jog körében miként értékelhetők? Vélelmezhető-e, hogy nem sérti a véleménynyilvánításhoz való jogot a közösségi médiatartalom szolgáltató által szabályozott folyamat során (letiltás, blokkolás) bekövetkező adatvesztés (például a letiltást, blokkolást megelőzően közzétett, azonban eltűnt hozzászólások esetén)?

Álláspontom szerint szintén alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, hogy Alaptörvényre, illetve az EU Alapjogi Chartájára hivatkozva előterjesztheték-e kereseti kérelmet, amiről végső soron a kúriának érdemben kell döntést hoznia?

Álláspontom szerint szintén alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, hogy végső soron a kúria érdemben kell-e hogy vizsgálja polgári jogi jogviszony keretében, hogy a közösségi médiatartalom szolgáltató által biztosított döntési eszközök (letiltás, blokkolás) a véleménynyilvánításhoz való jog szempontjából megfelelően szabályozottak-e, jogszerű következményre vezetnek-e?

Álláspontom szerint szintén alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, hogy polgári jogi jogviszony keretében a véleménynyilvánításhoz való jogot sértő magatartás, amelynek során a közösségi médiatartalom szolgáltató által biztosított döntési eszköz következtében a

hozzászóláshoz való jogom sérül, ennek ténye személyiségi jogi jogsértés körében vizsgálható-e?

V/2.

Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint „[a]z emberi méltóság minden tárgyi jog megalkotásánál és alkalmazásánál a legfőbb alkotmányos vezérlő elv, az alkotmányos alapjogok, értékek és kötelezettségek rendszerének a tényleges alapja. Az alapjogoknak anyagi tartalma van, és ez a tartalom az emberi méltóságból ered. Az egyes alapjogokat kifejezetten az emberi méltósággal, mint »anyajoggal« összefüggésben, azzal együtt, arra tekintettel kell értelmezni.” [37/2011. (V. 10.) AB határozat, ABH 2011, 225, 244]

Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint „általános személyiségi jog jellegéből, anyajog mivoltából eredően az emberi méltósághoz való jog olyan szubszidiárius alapjog, amelyre mind az Alkotmánybíróság, mind más bíróságok minden esetben hivatkozhatnak az egyén autonómiájának védelmében, ha az adott tényállásra a konkrét, nevesített alapjogok egyike sem alkalmazható” [37/2011. (V. 10.) AB határozat, ABH 2011, 411].

Az Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében „az emberi méltósághoz való jog egyúttal a természetes személyek autonómiáját jelenti, vagyis az önrendelkezésüknek egy olyan, mindenki más rendelkezése alól kivont magja van, amelynél fogva az ember alany marad, s nem válhat eszközzé vagy tárggyá.” {legutóbb idézi: 3004/2020. (II. 4.) AB végzés, Indokolás [38]}.

Ahogy az Alkotmánybíróság korábban már megállapította, „az ember méltóságát, az ember autonómiáját és jogmentes magánszféráját az Alkotmány alapján minden állami hatalomnak kötelessége védeni. Ez a követelmény az emberi méltóságnak alanyi jogi tartalmát ad, hiszen állami kötelezettséget fogalmaz meg, az államnak az emberrel szembeni kötelezettségét. Az emberi méltóság óvására és védelmére kötelező szabályból eredő alanyi jogi tartalomnak több, jól elkülöníthető jellegzetessége van. Ez az alanyi jogi tartalom egyrészt abban áll, hogy az emberi méltóságnak az illetéktelen állami beavatkozást elhárító funkciója van.” [37/2011. (V. 10.) AB határozat, ABH 2011, 412]

Az ember hagyományos társadalmi környezete, mint a születés által determinált természetes kötöttség, meghatározza az ember személyiségfejlődését, önazonosságának irányát és kereteit, és mint ilyen, az emberi élet minőségének körében értékelendő. Az államnak egyrésztől tartózkodnia kell attól, hogy beavatkozzon az egyén önazonosságának kialakításába, másrésztől – intézményvédelmi kötelezettsége körében – biztosítania kell, hogy az állam valamely nemzetközi jellegű kötelezettségvállalása következtében más, magyar állami szerven kívüli intézmény aktusa se valósíthasson meg olyan beavatkozást, amelytől az állam maga is tartózkodni köteles.

Az Alkotmánybíróság már működése legelején megkezdte az emberi méltósághoz való jog tartalmának kibontását, így már a 8/1990. (IV. 23.) AB határozatban megállapította, hogy az emberi méltóság mint az általános személyiségi jog anyajoga, magában foglalja a személyiség szabad kibontakoztatásához vagy a magánszférához való jogot, továbbá az önrendelkezés szabadságához való jogot, a cselekvési autonómiát is (ABH 1990, 42, 45).

Az Alkotmánybíróság többek között a 3371/2019. (XII. 16.) AB végzésben is rámutatott, hogy „[a]z Alkotmánybíróság [...] az emberi méltósághoz való jog alapján biztosít alkotmányos védelmet az önazonossághoz, a személyiség integritásához (erkölcsi integritáshoz) való jognak vagy az önrendelkezés jogának” {3371/2019. (XII. 16.) AB végzés, Indokolás [14]}. Az

emberi méltóságból fakadó önazonossághoz, illetve önrendelkezéshez fűződő jog magában foglalja az egyénnek azt a képességét, hogy szabad, individuális választ tudjon adni azokra az ember hagyományos társadalmi környezete által meghatározott adottságokra, amelyek önazonossága kialakulásának kezdeti, meghatározó keretét adták. Az említett alapjogokat érintően, azok érvényesülése érdekében az államot intézményvédelmi kötelezettség terheli. Az emberi méltóságból fakadó önazonosság és önrendelkezési jog megélése csak az adott társadalmi tényezőkkel fennálló kölcsönös reflexiós folyamat által valósulhat meg, tekintettel arra, hogy az egyén az őt megillető alkotmányos jogokat, így az emberi méltóság alapjogából eredő egyes részjogosultságokat is a közösség tagjaként gyakorolja {19/2019. (VI. 18.) AB határozat, Indokolás [60]}.

A véleménynyilvánításhoz fűződő jogom [REDACTED] politikus facebook oldaláról való – álláspontom szerint, bár bizonyíték hiányában általam nem igazolhatóan – jogszerűtlen letiltás miatt sérült. A letiltással egyidejűleg [REDACTED] politikus facebook oldalán korábban közzétett hozzászólásaim törlődtek és tevékenységnaplómból is eltűntek. A letiltás után [REDACTED] politikus facebook oldalán megjelenő közéleti bejegyzésekhez nem tudtam hozzászólni. Mindezek miatt nem csupán véleménynyilvánításhoz fűződő jogom, hanem **emberi méltósághoz való jogom is sérült**, a következményekről nem értesültem, azokat magamnak kellett észlelnem, jogorvoslati jogaimat nem tudtam gyakorolni. Továbbra sem tudok hozzáférni [REDACTED] politikus facebook oldalához, ezen túl pedig a kereset benyújtását követően számomra szintén ismeretlen okból történő blokkolás után [REDACTED] politikus facebook oldala a facebook rendszerben teljes mértékben láthatatlanná vált. Álláspontom szerint az Alaptörvény Szabadság és Felelősség címének IX. cikk (1) bekezdésében és az Európai Unió Alapjogi Charta 11. cikk (1) bekezdésével biztosított véleménynyilvánításhoz való jog az alperesi rendszerben is megillet politikus facebook felhasználók közéleti témájú bejegyzéseihez való hozzászólás keretében, mint más felhasználókat. Az adatok helyreállítását, a politikus oldalához való hozzáférést és a hozzászólási jog gyakorlás helyreállítását az eljáró bíróságoktól is hiába kértem, eljárásukban eszközként kezeltek, sematikus, jelen perhez nem kapcsolódó indokolást és döntéseket hoztak, sértve emberi méltóságomat. Az alperes által beállított véleménynyilvánításhoz való jogomat sértő adatkezelési folyamatokra semmilyen ráhatásom nem volt, azokról tájékoztatást nem kaptam, azokat befolyásolni nem tudtam, alperes adatkezelési folyamataiban kiszolgáltatott eszközként szerepeltek személyes adataim és az engem megillető jogokat nem tudtam gyakorolni, adataim, bizonyítékaim elvesztek, jogorvoslati jogaim ellehetetlenültek, cselekvési lehetőségeimet elvesztettem, amely tényeket az Ítéletek nem vettek kellő súllyal figyelembe, amikor személyiségi jogi sérelem hiányában nem látták megállapíthatónak a kereseti követeléseimet.

A véleménynyilvánításhoz való jog megfelelő érvényesülését tovább erősíti az immár hatályos és alkalmazandó a **digitális szolgáltatások egységes piacáról és a 2000/31/EK irányelv módosításáról** (digitális szolgáltatásokról szóló rendelet) szóló EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) **2022/2065 RENDELETE** (2022. október 19.) 3, 10, 40, 41, 45, 47, 51, 80, 81, 84, 86, 87, 90, 92 preambulumbekkezdéseit, 3. cikk g) iii., i), k), p), t), 14. cikk (1), (2), (5), (6) bekezdései, 34. cikk (1) és (2) bekezdései, 35. cikk (1) bekezdései. Alperesnek, mint az algoritmus fejlesztőjének a jelen perben kifogásolt adatkezelési folyamata, mint automatizált algoritmus fejlesztése során az Európai Unió Alapjogi Charta 11. cikk (1) bekezdésében is szabályozott véleménynyilvánításhoz való jogra is figyelemmel kellett volna lennie. Ennek elmulasztása alperes vonatkozásában megállapítható lett volna az Ítéletekben a digitális szolgáltatásokról szóló rendelet hiányában is.

A kúriai ítélet (22-26. bekezdéseiben) kizárta, hogy Alaptörvényre, Alapjogi Chartára hivatkozva foglalkozzon kereseti kérelmemmel, noha ezt a korábban eljáró bíróságok nem nyilvánították ki. Álláspontom szerint nem jogszerűtlen kereseti kérelmet akár az Alaptörvényre, akár az Alapjogi Chartára hivatkozva előterjeszteni.

Nem valós, illetve a csatolt bizonyítékokkal és a per során tett nyilatkozatoknak ellentmond az a jogerős ítéletben (55., szereplő megállapítás, hogy alperes nem tesz különbséget **közszereplő (politikus) és nem közszereplő felhasználó** közt, a kúriai ítélet pedig nem foglalkozik a kérdéssel. A keresetlevél mellékleteként csatolt képernyőfotón egyértelműen látszik és Alperes sem vonta kétségbe, hogy [REDACTED] mint politikus Facebook oldalához szoltam hozzá. Alperes azt sem állította, hogy ne létezne olyan beállítható információ, kategória a Facebook felhasználók közt, hogy politikus, sem pedig azt, hogy az egyes felhasználók politikusként jelen lehetnek a rendszerben. Keresetemben azt kifogásoltam, ha egy adott felhasználó **politikusként jelenik meg a Facebook rendszerében, úgy más felhasználók felé olyan jogosultságokat kellett volna biztosítania alperesnek amelyek nem vezetnek a véleménynyilvánításhoz való jog sérelméhez (korábbi nyilvános hozzászólások automatikus törlésének lehetősége, jövőbeni hozzászólásoktól eltiltás, hozzáférés teljes letiltása-eltűnés)**. Az Ítéletek nem rendelkeznek a véleménynyilvánításhoz való jogom megsértésével kapcsolatos kereseti kérelmeimről ([REDACTED] politikus facebook oldalához való hozzáférés helyreállítása, hozzászólások helyreállítása, jövőbeni általános tiltás, blokkolás tilalma). Figyelemmel arra, hogy alperes rendszerében a letiltást, blokkolást követően nem csak a hozzászólásaim tűntek el, mind a nyilvános oldalakról, mind pedig tevékenységnaplómból, így többek között a [REDACTED] **politikussal szemben a letiltás, blokkolás indokoltságát sem tudom számon kérni**, jogorvoslati jogaim elvesztek. A kereset benyújtását követően, de még a keresetpontosítást megelőzően végrehajtott blokkolást követően, [REDACTED] **politikus Facebook oldala az alperesi rendszerben számomra eltűnt (ez a csatolt képernyőfotókon is látszik)**.

Az Ítéletek megállapítása és az abból eredő következtetései a politikus felhasználók kapcsán álláspontom szerint Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésével és az Európai Unió Alapjogi Charta 11. cikk (1) bekezdésével ellenesek.

Az eljáró bíróságoknak álláspontom szerint az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdése és az Európai Unió Alapjogi Charta 11. cikk (1) bekezdése alapján lett volna lehetősége [REDACTED] **politikus Facebook oldalához való hozzáférés helyreállítására és a jövőbeni általános törlő, tiltó lehetőség alkalmazásának megtiltására** közszereplő politikusok oldalához kapcsolódóan a jogszerű véleménynyilvánítás kereteinek jövőbeni biztosítása érdekében a következő kérelmem teljesítése szerint:

„A korábbi kérelmem szerint továbbra is kérem egyúttal pontosítom, hogy [REDACTED] mint politikus Facebook oldalához való hozzáférést 15 napon belül állítsa helyre alperes, és tiltsa el alperest a jövőre nézve attól, hogy bármely politikus, mint közéleti szereplő esetén az érintett oldalak szerkesztői, moderátorai, adminisztrátorai a letiltás, illetve a véleménynyilvánításhoz való jog sérelmével járó egyéb általános tiltó lehetőséget alkalmazzanak, ezáltal sértve véleménynyilvánításhoz való jogomat.”

Nem vizsgálják az Ítéletek azt, hogy a véleménynyilvánításhoz való jog megfelelő alkalmazása körében alperest milyen felelősség terheli a közszereplő politikus Facebook oldal felhasználói számára olyan eszköz, mint döntési csomag (letiltás, blokkolás) biztosítása kapcsán, aminek következtében az érintett felhasználó **korábbi – nem kifogásolt – nyilvános hozzászólásai is törlődnek**. Szintén nem vizsgálták az Ítéletek, hogy közszereplő politikus Facebook oldaláról

a jövőre nézve jogszerűen letilthat-e meghatározott felhasználót, továbbá hogy az adott Facebook felhasználó számára láthatatlanná válhat-e (blokkolás) a közszereplő politikus, mint Facebook felhasználó? Álláspontom szerint alperes nyilvánvalóan nem biztosíthatna ilyen döntési eszközöket politikus felhasználók számára. Az Alaptörvényben IX. cikk és az Európai Unió Alapjog Charta 11. cikk (1) bekezdésében megállapított szabad **véleménynyilvánításhoz való jogom sérelmét meg kellett volna állapítani az Ítéletekben és a kereseti kérelmem szerinti a jogorvoslat iránt kellett volna intézkedni.**

Álláspontom szerint az Ítéletek jogszerűtlen döntései ellenére az Alaptörvény IX. cikk és az Európai Unió Alapjog Charta 11. cikk (1) bekezdésében megállapított szabad **véleménynyilvánításhoz való jogom** megsértése megállapítható [REDACTED] politikus Facebook oldalán közzétett korábbi nem kifogásolható tartalmú hozzászólásaim eltűnése, valamint a jövőre nézve [REDACTED] Facebook oldalán megjelenő tartalmakkal véleményem kifejtésének megtiltása kapcsán.

Álláspontom továbbra is az, hogy a véleménynyilvánítás kapcsán az előadott érvelés és jogi alapok szerint súlyos és ésszerű kivételtől eltekintve nem lenne alkalmazható az **egyedi hozzászólás, mint vélemény eltüntetésére, törlésére** vonatkozó döntés, amennyiben a hozzászólásom, mint véleményem, a magát egyértelműen **politikusként azonosító felhasználó, politikai tevékenységére vonatkozik.**

Nézetem szerint továbbá a magát egyértelműen politikusnak azonosító felhasználó politikai tevékenysége kapcsán a **jövőre nézve általános jelleggel nem foszthat meg a véleménynyilvánításhoz való jogom hozzászólások formájában történő kifejtésétől**, a politikus felhasználó oldalán megjelenő tartalmak kapcsán.

VI./

Előadom, hogy a jogerős ítélet és a kúriai ítélet alapján megítélt perköltségeket alperesnek megfizettem, a perben a fordítási költségen felül az első fokú, illetve másodfokú, valamint a felülvizsgálati eljárásban a megítéltekkel azonos összegű perköltségeim merültek fel, jelen alkotmányjogi panasz elkészítése 8 órámba került, amelyek megtérítésére igényt tartok az esetleges új eljárások során.

Kelt [REDACTED] 2024. szeptember 6.

Tisztelettel:

[REDACTED]